

Zvláštní zpráva

Zajistila Komise účinné provádění směrnice o službách?

EVROPSKÝ
ÚČETNÍ DVŮR

EVROPSKÝ ÚČETNÍ DVŮR
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Lucemburk
LUCEMBURSKO

Tel.: +352 4398-1

Dotazy: eca.europa.eu/cs/Pages/ContactForm.aspx

Internetová stránka: eca.europa.eu

Twitter: @EUAuditorsECA

Mnoho doplňujících informací o Evropské unii je k dispozici na internetu.
Můžete se s nimi seznámit na portálu Europa (<http://europa.eu>).

Lucemburk: Úřad pro publikace Evropské unie, 2016

Print	ISBN 978-92-872-4173-3	ISSN 1831-0788	doi:10.2865/990479	QJ-AB-16-002-CS-C
PDF	ISBN 978-92-872-4182-5	ISSN 1977-5628	doi:10.2865/103955	QJ-AB-16-002-CS-N
EPUB	ISBN 978-92-872-4160-3	ISSN 1977-5628	doi:10.2865/400110	QJ-AB-16-002-CS-E

© Evropská unie, 2016

Reprodukce povolena pod podmínkou uvedení zdroje.

Zvláštní zpráva

Zajistila Komise účinné provádění směrnice o službách?

(podle čl. 287 odst. 4 druhého pododstavce Smlouvy
o fungování EU)

Účetní dvůr ve svých zvláštních zprávách informuje o výsledcích auditů výkonnosti a auditů souladu s předpisy zaměřených na konkrétní oblasti rozpočtu či témata z oblasti řízení. EÚD vybírá a koncipuje tyto auditní úkoly tak, aby byl jejich dopad co nejvyšší, a zohledňuje přitom rizika pro výkonnost a zajištění souladu s předpisy, objem příslušných příjmů či výdajů, očekávaný vývoj, politické zájmy a zájem veřejnosti.

Tento audit výkonnosti provedl auditní senát IV, jemuž předsedá člen EÚD Milan Martin Cvikl a který se zaměřuje na audit příjmů, výzkumu a vnitřních politik, správy finančních a hospodářských záležitostí a orgánů a institucí Evropské unie. Audit vedl člen EÚD Neven Mates a podporu mu poskytovali vedoucí jeho kabinetu Georgios Karakatsanis a tajemník Marko Mrkalj, vyšší manažer Paul Stafford, vedoucí úkolu Wayne Codd a auditoři Sandra Dreimaneová, Jurgen Manjé a Wolfgang Stolz.

Zleva doprava: J. Manjé, P. Stafford, N. Mates, W. Codd, S. Dreimaneová, G. Karakatsanis.

Body

Glosář a zkratky

I–VIII **Shrnutí**

1–11 **Úvod**

6–7 **Cíle směrnice o službách**

8–11 **Úlohy a povinnosti**

12–13 **Rozsah a koncepce auditu**

14–110 **Připomínky**

16–42 **Provedení ve vnitrostátním právu a sledování provádění**

16–18 Komise pomáhala s provedením ve vnitrostátním právu a sledovala provádění

19–20 Ve dvaceti členských státech se provedení ve vnitrostátním právu zpozdilo

21–27 Vzájemná hodnocení byla inovativním postupem, který Komise dobře zvládla a následně použila pro jiné směrnice

28–29 K úspěšnému provedení ještě zbývá dlouhá cesta

30–32 Byly provedeny kontroly fungování právních předpisů EU ve scénářích běžné podnikové praxe

33–34 Z výsledků těchto kontrol vzešly další legislativní návrhy Komise

35–36 Komise mohla využít tyto výsledky lépe k systematickému prosazování směrnice o službách

37–42 Nebyl dostatečně posouzen hospodářský dopad

43–77 **Provádění**

43–45 Nástroje a podpora Komise pro provádění směrnice o službách nebyly využívány v plné míře, a jejich účinnost byla proto jen částečná

46–52 Došlo ke zpožděním při zřizování jednotných kontaktních míst a jejich kvalita v jednotlivých členských státech je rozdílná

53–55 Jednotná kontaktní místa není snadné nalézt, existuje jen nízká úroveň povědomí mezi podniky

56–64 Správní spolupráce v záležitostech týkajících se směrnice o službách je nedostatečná

65–71 Spotřebitelé se i nadále potýkají s problémy, pokud jde o přístup na jednotný trh služeb

- 72–75 **Poskytovatelé služeb stále nespravedlivě diskriminují**
- 76–77 **Řešení problémů**
- 78–110 **Prosazování**
- 78–79 **Komise využívá řadu nástrojů určených k prosazování právních předpisů**
- 80–85 **Síť SOLVIT je pro směrnici o službách málo využívána**
- 86–93 **Projekt EU Pilot, který stanoví postupy předcházející řízení o nesplnění povinnosti, si členské státy chválí**
- 94–99 **Komise řízení o nesplnění povinnosti téměř nevyužívá**
- 100–101 **Případy nesplnění povinnosti se řeší příliš dlouho**
- 102–104 **Jednotlivé stížnosti v souvislosti se službami se řeší pravidelně, během řízení o nesplnění povinnosti však dochází k dlouhým obdobím nečinnosti**
- 105–107 **Soudnímu dvoru byl předložen pouze jeden případ**
- 108–110 **Doporučení pro jednotlivé země nebyla zcela úspěšná**

- 111–120 **Závěry a doporučení**
- 112–114 **Provedení ve vnitrostátním právu a sledování provádění**
- 115–118 **Provádění**
- 119–120 **Prosazování**

Odpovědi Komise

CPC: spolupráce v oblasti ochrany spotřebitele (*Consumer Protection Cooperation*)

CSR: doporučení pro jednotlivé země (*Country Specific Recommendations*)

ESA: Evropský systém účtů

ESD: Soudní dvůr

EU Pilot: projekt EU Pilot je určen ke spolupráci mezi členskými státy a Komisí v otázkách týkajících se souladu vnitrostátního práva s právem EU nebo správného uplatňování práva EU. Používá se jako první opatření s cílem pokud možno předejít zahájení formálního řízení o nesplnění povinnosti.

EU: Evropská unie

HDP: hrubý domácí produkt

CHAP: systém evidence stížností předložených Komisi

IMI: systém pro výměnu informací o vnitřním trhu (*Internal Market Information System*)

NACE Rev 2: statistická klasifikace ekonomických činností v Evropské unii

PQD: směrnice o odborných kvalifikacích (*Professional Qualifications Directive*)

PSC: jednotné kontaktní místo (*Point of Single Contact*)

SFEU: Smlouva o fungování Evropské unie

síť ESC: síť evropských spotřebitelských center (*European Consumer Centres*)

SOLVIT: mechanismus alternativního řešení sporů, který byl vytvořen na pomoc občanům a podnikům EU, jimž byla upřena možnost výkonu práv v rámci evropského vnitřního trhu v důsledku nesprávného používání právních předpisů v oblasti vnitřního trhu ze strany orgánů veřejné moci v jiném členském státě.

Sweeps: prověřování webových stránek prováděná v celé EU se zaměřením zejména na odvětví působící on-line

I Zatímco jednotný trh se zbožím je s ohledem na obchodování v rámci EU dobře rozvinutý, trh služeb zatím podle obecného mínění nedosáhl svého plného potenciálu. Směrnice o službách se zaměřuje na činnosti, které tvoří přibližně 46 % HDP EU, s cílem omezit právní a správní překážky pro poskytovatele a příjemce služeb. Tohoto cíle by mělo být dosaženo provedením směrnice ve vnitrostátním právu členských států, zvýšením transparentnosti a zjednodušením postupů, které usnadní podnikům a spotřebitelům poskytování a přijímání služeb v rámci jednotného trhu.

II Audit provedený Účetním dvorem se zaměřil na opatření, která Evropská komise podnikla na podporu členských států, a měl též prověřit donucovací opatření určená k řešení problémů způsobených nedodržováním pravidel, v jejichž důsledku dochází k omezení řádného fungování jednotného trhu služeb.

III Většina členských států neprovedla směrnici ve vnitrostátním právu včas. Komise však během tohoto procesu sledovala pokrok a poskytovala podporu ve formě pomoci se zaváděním směrnice během postupu v průběhu provádění do vnitrostátního práva i po jeho dokončení organizováním vzájemných hodnocení a poskytováním poradenství v rámci pravidelných setkání tematických skupin odborníků.

IV Vzájemná hodnocení a kontroly fungování cílových odvětví byly pro členské státy užitečné, ukázaly však také, že značný počet překážek přetrvává. Komise nicméně na tato hodnocení a kontroly dostatečně nenavázala, zejména projevila neochotu kriticky zhodnotit proporcionalitu, v jejímž důsledku některé členské státy zachovávají požadavky, jež nesplňují pravidla.

V Komise byla při zajišťování provedení směrnice jen částečně úspěšná. Několik let po uplynutí lhůty pro provedení v roce 2009 překážky na vnitřním trhu služeb, na který se směrnice vztahuje, přetrvávají, přičemž Komise se zdráhá přistupovat k soudnímu projednání, dílem kvůli délce soudních řízení, ale také kvůli nedostatečné síle právních předpisů. K řešení problémů byla uplatněna opatření, jako jsou např. systémy SOLVIT a EU Pilot, aniž však bylo dosaženo rychlých výsledků, jak to požadují podniky i příjemci služeb. Spotřebitelé stále nemají takovou úroveň přístupu k vnitřnímu trhu služeb, jaké mělo být podle směrnice dosaženo.

VI Možný hospodářský přínos úplného provedení směrnice zatím neznáme, ačkoli se jako jeden z dopadů často uvádí odhadovaná vyšší produktivita. Vzhledem k tomu, že nejsou k dispozici dostatečně podrobné údaje o odvětvích dotčených touto směrnicí, není prozatím možné její dopad spolehlivě vyčíslit.

VII

V rámci svých doporučení žádá Účetní dvůr Komisi, aby při prosazování směrnice zejména postupovala odvázněji, a to tak, že:

- bude v rámci sledování výsledků kromě jiného provádět vzájemná hodnocení a kontroly fungování, aby řešila nesoulad s předpisy, a spolu s členskými státy se bude zaměřovat na nejdůležitější hospodářské problémy,
- jakmile bude zjištěn problém, zahájí co nejdříve postupy v rámci projektu EU Pilot. Informace o rozhodnutích by měly být sdíleny,
- maximálně zkrátí délku řízení o nesplnění povinnosti,
- předá závažné problémy neplnění a nesprávného uplatňování pravidel Soudnímu dvoru.

VIII

Kromě toho by:

- Komise měla vypracovávat pokyny pro provedení ve vnitrostátním právu, které by měla zveřejnit co nejdříve po přijetí,
- Komise měla usilovat o to, aby byla otázka údajů potřebných pro posouzení dopadů nových právních předpisů řešena už na počátku legislativního procesu,
- členské státy měly respektovat Chartu jednotných kontaktních míst, pokud jde například o poskytování informací ve více jazycích a umožnění dokončení všech správních kroků nezbytných k poskytování služeb přes hranice,
- normotvůrce měl zavést odkladné lhůty pro oznámení návrhu požadavků a zajistit, aby byly zveřejněny na veřejně přístupných webových stránkách, čímž by byl umožněn lepší přístup a včasné podrobné zkoumání,
- revize nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele by měla rozšířit rozsah tohoto nařízení o článek 20 směrnice o službách.

01

Směrnice o službách (dále jen „směrnice“) byla přijata v roce 2006 s cílem omezit právní a správní překážky pro poskytovatele a příjemce služeb. Tohoto cíle by mělo být dosaženo provedením směrnice ve vnitrostátním právu členských států, zvýšením transparentnosti, čímž by došlo ke zjednodušení postupů, které usnadní podnikům a spotřebitelům poskytování a využívání služeb v rámci jednotného trhu. Směrnice se zaměřuje na služby, jejichž příspěvek k HDP EU činí 46 %¹. Směrnice měla být ve všech členských státech EU provedena do konce roku 2009.

02

Původ směrnice sahá do roku 1997, kdy Komise předložila akční plán pro jednotný trh², v němž vyzývá k odstranění odvětvových překážek integrace trhů. Podle pozdějších dokumentů, které se zaměřovaly konkrétně na služby, brání vnitřnímu trhu služeb množství překážek, „které představují výraznou brzdu hospodářství EU a jeho potenciálu k růstu, konkurenceschopnosti a vytváření pracovních příležitostí“³. Na jejich základě pak byl v roce 2004 předložen návrh směrnice o službách (běžně označované jako Bolkesteinova směrnice), kde je volný pohyb služeb založen na zásadě země původu. To by znamenalo, že poskytovatelé služeb by měli splňovat pouze právní předpisy členského státu usazení, bez ohledu na to, kde vykonávají činnosti spojené s poskytováním služeb. Od zásady země původu však bylo upuštěno na žádost Evropského parlamentu⁴. Směrnice o službách⁵, přijatá v roce 2006, namísto toho stanoví povinnost, aby členský stát zajistil „volný přístup k činnosti poskytování služeb a volný výkon této činnosti na svém území“ s tím, že členské státy „nesmějí podmiňovat přístup k činnosti poskytování služeb nebo její výkon na svém území žádnými požadavky, které nedodrží [...] zásady nepřístupnosti diskriminace, nezbytnosti a přiměřenosti“⁶.

03

Směrnice se nevztahuje na řadu hospodářských činností: služby obecného zájmu nehmotné povahy, finanční služby, služby elektronických komunikací, služby agentur zprostředkovávajících dočasnou práci, zdravotní služby, audiovizuální služby, hazardní hry, činnosti spojené s výkonem veřejné moci, sociální služby, soukromé bezpečnostní služby, služby poskytované notáři a soudními vykonavateli a rovněž na oblast daní. Touto směrnicí nejsou dotčeny ani právní předpisy členských států týkající se sociálního zabezpečení.

- 1 SWD(2014) 131 final ze dne 31. března 2014, Pracovní plán pro ohlašování vnitrostátních reforem na trhu služeb.
- 2 CSE(97)1 v konečném znění ze dne 4. června 1997, sdělení Komise Evropské radě s názvem „Akční plán pro jednotný trh“.
- 3 KOM(2002) 441 v konečném znění ze dne 30. července 2002, zpráva Komise Radě a Evropskému parlamentu o stavu vnitřního trhu služeb.
- 4 COM(2013) 547 final ze dne 24. července 2013, návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2013/36/EU a 2009/110/ES a kterou se zrušuje směrnice 2007/64/ES.
- 5 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36).
- 6 Čl. 16 odst. 1 směrnice o službách. Proporcionalita: požadavky musejí být vhodné pro dosažení sledovaného cíle a nesmějí překračovat rámec toho, co je pro dosažení daného cíle nezbytné.

04

Zatímco jednotný trh se zbožím je s ohledem na obchodování v rámci EU dobře rozvinutý, trh služeb zatím podle obecného mínění nedosáhl svého plného potenciálu, z čehož vyplývá potřeba růstu, jak to zdůraznil Evropský parlament ve zprávě zpravodajky Corazzové Bildtové⁷ o vnitřním trhu služeb a následně i v Cofferatiho zprávě⁸. Dopad úspěšného provádění směrnice je vzhledem k významu služeb v evropském hospodářství potenciálně velmi vysoký.

05

Lhůta pro provedení ve vnitrostátním právu byla stanovena na rok 2009, avšak podle sdělení Komise ze dne 22. října 2013 „Evropa stále ještě nedostala svým ambicím ohledně jednotného trhu, zejména v klíčových oblastech, jako je digitální hospodářství, energetika a služby“. V lednu 2014 Rada zdůraznila potřebu koordinace mezi Komisí a členskými státy, aby zlepšily provádění, uplatňování a prosazování pravidel jednotného trhu⁹.

Cíle směrnice o službách

06

Úplné provedení směrnice by mělo odstranit byrokracii a výrazně usnadnit usazování poskytovatelů služeb doma i v zahraničí. Mělo by usnadnit přeshraniční poskytování služeb. Z tohoto důvodu mají členské státy povinnost zřízovat jednotná kontaktní místa, která by měla pomáhat podnikům poskytováním komplexních informací o postupech potřebných k nabízení a poskytování služeb a tím, že jim umožní vyřídit potřebné formality on-line. Směrnice rovněž posiluje práva příjemců služeb, zejména spotřebitelů, a to tím, že zakazuje diskriminaci na základě státní příslušnosti nebo místa pobytu.

07

Překážky, které má směrnice odstranit, zahrnují¹⁰:

- a) diskriminační požadavky založené přímo nebo nepřímo na státní příslušnosti nebo v případě společností na umístění jejich sídla;
- b) zákaz usazení poskytovatele ve více než jednom členském státě nebo zákaz registrace či zápisu u profesních subjektů nebo sdružení ve více než jednom členském státě;

- 7 Zpráva Corazzové Bildtové o vnitřním trhu služeb: aktuální stav a další postup, 2012/2144(INI) (<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+REPORT+A7-2013-0273+0+DOC+XML+V0//CS>).
- 8 Cofferatiho zpráva o správě jednotného trhu v rámci evropského semestru 2014, 2013/2194(INI) (<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+REPORT+A7-2014-0066+0+DOC+XML+V0//CS>).
- 9 Poznámka Komise k pracovnímu plánu pro ohlašování vnitrostátních reforem na trhu služeb z roku 2014, 5431/14, COMPET 29, MI 51, Rada Evropské unie, Brusel, 22.11.2014.
- 10 Viz článek 14 směrnice.

- c) povinnost poskytovatele zvolit si hlavní provozovnu na území příjemce;
- d) podmínky reciprocity s členským státem, ve kterém je poskytovatel již usazen;
- e) podmínky stanovování požadavků hospodářské potřeby či poptávky na trhu, jimiž je podmíněno udělení povolení, nebo hodnocení potenciálních či současných hospodářských vlivů dané činnosti, nebo hodnocení vhodnosti dané činnosti ve vztahu k cílům hospodářského plánování stanoveným příslušným orgánem;
- f) zapojení konkurenčních hospodářských subjektů, mimo jiné v rámci poradních orgánů, do udělování povolení nebo do přijímání jiných rozhodnutí příslušných orgánů;
- g) finanční záruky, včetně povinnosti uzavřít pojištění od poskytovatele nebo subjektu usazeného na území příjemce;
- h) povinnost být po určitou dobu předběžně registrován v rejstřících vedených v daném členském státě nebo již dříve po určitou dobu vykonávat danou činnost na jejich území.

Úlohy a povinnosti

08

Směrnice stanoví úlohy a povinnosti Komise a členských států.

09

Mezi povinnosti členských států se řadí provedení směrnice ve vnitrostátním právu a řada úkolů zahrnujících postupy spojené s následným sledováním provedení ve vnitrostátním právu prostřednictvím vzájemných hodnocení (viz body 21 až 29) a usnadnění pomoci poskytované podnikům zřízením jednotných kontaktních míst. Je to poprvé, kdy byly členské státy vázány zákonnou povinností zavést služby elektronické veřejné správy a zpřístupnit je přeshraničním uživatelům.

10

Systém SOLVIT je mechanismus alternativního řešení sporů, který byl vytvořen na pomoc občanům a podnikům EU, jimž byla upřena možnost výkonu práv v rámci evropského vnitřního trhu v důsledku nesprávného používání právních předpisů v oblasti vnitřního trhu ze strany orgánů veřejné moci v jiném členském státě. Tento systém využívá sítě středisek SOLVIT působících v rámci státních správ jednotlivých členských států. SOLVIT je praktická alternativa formálních mechanismů řešení problémů, jako jsou vnitrostátní soudní řízení nebo stížnosti u Evropské komise.

11

Generální ředitelství pro vnitřní trh, průmysl, podnikání a malé a střední podniky (dříve známé jako GŘ pro vnitřní trh a služby) koordinuje politiky Komise v oblasti jednotného trhu v Evropě a usiluje o odstranění neodůvodněných překážek obchodu, zejména v oblasti služeb a finančních trhů. Mělo by sledovat, jak je právo EU uplatňováno v praxi, pomáhat členským státům a v případě potřeby zahajovat řízení o nesplnění povinnosti.

12

Hlavní otázkou Účetního dvora v rámci auditu bylo, zda Komise zajistila účinné provádění směrnice. Tato obecná otázka byla dále rozdělena na dvě dílčí otázky:

- a) Monitorovala a zhodnotila Komise odpovídajícím způsobem provádění směrnice?
- b) Usnadňovala a prosazovala Komise provádění směrnice dostatečně?

13

V Komisi byly prováděny pohovory a přezkum dokumentace. Audit rovněž zahrnoval zjišťovací návštěvy u řady odpovědných ministerstev, obchodních organizací, obchodních komor a spotřebitelských organizací sedmi členských států, jejichž cílem bylo shromáždit informace o přetrvávajících překážkách obchodu a účinnosti stávajících mechanismů k jejich odstranění. Účetní dvůr vybral členské státy s rozsáhlým přeshraničním obchodem: Německo, Spojené království, Rakousko, Slovensko, Francii, Nizozemsko a Portugalsko. Kromě toho proběhla řada konzultací s evropskými organizacemi.

14

Po skončení postupů provádění do vnitrostátního práva v roce 2009 se Komise pokusila zjistit, ve kterých oblastech nedošlo k provedení směrnice, přičemž stanovila řadu mechanismů k omezení zbývajících překážek. Překážky však přetrvávají, přičemž některé jsou zapříčiněny vágními formulacemi obsaženými ve směrnici. Komise nebyla dosud příliš ochotna přijímat opatření v případě nesplnění povinnosti, zčásti v důsledku nedostatečně pevného právního základu a zčásti kvůli délce řízení, které prosazování souladu s předpisy vyžaduje (několik let i v případě, že jsou výměny provedeny včas).

15

Zatím není možné vyhodnotit, do jaké míry byly očekávané hospodářské přínosy směrnice zrealizovány. Ačkoli Komise zveřejnila odhady potenciálního nárůstu HDP díky směrnici, tyto odhady vycházely z přibližných údajů. Do roku 2014 Komise nepodnikla žádné systematické kroky za účelem shromáždění údajů o přeshraničním obchodu se službami, na které se směrnice vztahuje. Navíc ani v roce 2015 nejsou tyto údaje dostupné, takže nelze posoudit nárůst přeshraničních služeb nebo zvýšení HDP v důsledku provádění směrnice.

Provedení ve vnitrostátním právu a sledování provádění

Komise pomáhala s provedením ve vnitrostátním právu a sledovala provádění

16

Směrnice vstoupila v platnost ke dni 28. prosince 2006 a stanovila lhůtu pro provedení ve vnitrostátním právu na 28. prosince 2009. Provedení ve vnitrostátním právu bylo pro členské státy náročné a zahrnovalo právní předpisy týkající se značného počtu hospodářských činností, proto směrnice stanovila tři roky namísto obvyklých dvou.

17

Komise zveřejnila Pokyny k provedení směrnice o službách, jejichž cílem je poskytnout členským státům technickou pomoc skrze popis vhodných přístupů k provádění. Ve všech jazycích však byla k dispozici až téměř rok po schválení směrnice¹¹. Zástupci navštívených členských států uváděli, že pokyny jsou užitečným nástrojem, byť se domnívají, že by jejich dopad byl větší, kdyby byly k dispozici dříve po vstupu směrnice v platnost. Kromě těchto pokynů Komise poskytovala poradenství členským státům prostřednictvím monitorovacích návštěv a odpovědí na dotazy.

11 Ke dni 30. července 2007 byla dostupná pouze anglická jazyková verze, všechny jazykové verze byly zveřejněny na internetu v listopadu 2007.

18

Prostřednictvím dvoustranné spolupráce a podpory poskytované členskými státy provedla Komise potřebná opatření za účelem monitorování pokroku provádění směrnice ve vnitrostátním právu a informovala o něm Radu pro konkurenceschopnost. V červnu 2012 vydala komplexnější zprávu ve formě „balíčku předpisů v oblasti služeb“¹².

Ve dvaceti členských státech se provedení ve vnitrostátním právu pozdilo

19

Lhůtu stanovenou pro provedení ve vnitrostátním právu splnilo pouze osm členských států¹³. Členskými státy, které neoznámily provedení ve vnitrostátním právu, byly zaslány výzvy upozorňující na zahájení řízení o nesplnění povinnosti. Ke dni 27. října 2011 byly Soudnímu dvoru postoupeny tři případy¹⁴, které do té doby nebyly vyřešeny. Tyto případy však byly dořešeny dříve, než bylo zahájeno jejich projednání před soudem. Poslední členský stát, který dokončil provádění do vnitrostátního práva, bylo Řecko dne 31. května 2012.

20

Komise předpokládala, že jednotná kontaktní místa (viz body 44–55) při provádění směrnice sehrají významnou úlohu. Komise jim proto přiznává ve svých zprávách o pokroku provádění v členských státech významné postavení, přičemž vychází z vlastních analýz a ze studií vypracovaných obchodními organizacemi. V rámci stanovené lhůty do roku 2009 zřídilo 21 z 27 členských států „první generaci“ jednotných kontaktních míst¹⁵, i když se liší v míře, do jaké lze správné postupy vyřídit on-line, či v míře přeshraničního využití.

Vzájemná hodnocení byla inovativním postupem, který Komise dobře zvládla a následně použila pro jiné směrnice

21

V rámci vzájemného hodnocení, jak je stanoví směrnice, je každý členský stát povinen posoudit odůvodněnost vnitrostátních požadavků na poskytovatele služeb a sdělit svá zjištění ostatním členským státům. Cílem tohoto hodnocení je lépe porozumět důvodům, na nichž se zakládají platné požadavky, a podpořit členské státy, aby srovnávaly své právní přístupy a sdílely osvědčené postupy a následně odstranily požadavky, které považují za neodůvodněné.

- 12 COM (2012) 261 final ze dne 8. června 2012, Partnerství pro nový růst ve službách na období 2012–2015.
- 13 Česká republika, Estonsko, Chorvatsko, Litva, Maďarsko, Malta, Nizozemsko, Švédsko.
- 14 Německo (uzavřeno k 26. lednu 2012), Rakousko (uzavřeno k 26. dubnu 2012), Řecko (uzavřeno k 31. květnu 2012).
- 15 První generace jednotných kontaktních míst splňuje omezené požadavky stanovené ve směrnici. Podle Charty jednotných kontaktních míst by druhá generace jednotných kontaktních míst „měla nejen splňovat požadavky vyplývající ze směrnice o službách, ale měla by je přesahovat co do rozsahu i funkčnosti“.

22

Směrnice stanoví postupy a požadavky pro vzájemné hodnocení právního rámce v oblasti služeb v členských státech. Do 28. prosince 2009 měly členské státy předložit Komisi zprávu s informacemi o: i) povolovacích režimech, ii) specifických vnitrostátních požadavcích, které mají členské státy v úmyslu zachovat, a iii) víceoborových činnostech. Členské státy měly předložit vysvětlení dokládající slučitelnost zbývajících povolovacích režimů nebo požadavků s obsahem směrnice, uvést, jak tyto požadavky splňují zásady nepřípustnosti diskriminace, nezbytnosti a proporcionality a na které poskytovatele se tyto požadavky nadále vztahují.

23

Komise předložená vysvětlení týkající se požadavků sdělí ostatním členským státům, které na ně mohou do šesti měsíců reagovat. Komise měla reakce členských států koordinovat a do 28. prosince 2010 vypracovat zprávu o postupu vzájemného hodnocení, případně doplněnou o návrhy na dodatečné iniciativy. Komise měla provádět následné sledování každoročně. Poprvé tak učinila ve formě balíčku předpisů v oblasti služeb, který byl zveřejněn v červnu 2012, a dále prostřednictvím iniciativ, jako je např. vzájemné hodnocení zaměřené na právní formu a požadavky týkající se držení kapitálových podílů a sazeb, hodnocení vnitrostátních předpisů týkajících se přístupu k povolání a přístupu k seminářům pro zainteresované strany v oblasti pojištění.

24

Vzájemné hodnocení při prověřování právních předpisů více členských států bylo natolik úspěšné, že stejný postup byl uplatněn při revizi směrnice o uznávání odborných kvalifikací.

25

Metodika vzájemného hodnocení spočívala v těchto krocích¹⁶: sebehodnocení jednotlivých členských států, rozprava ve skupinách pěti členských států a plenární zasedání všech členských států. Komise konstatovala, že došlo k určitým zlepšením, jako je nahrazení průřezových povolovacích režimů méně zatěžujícími metodami, např. prohlášeními, či zrušení odvětvových režimů, minimálních kapitálových požadavků, zákazu vlastnit více než jednu provozovnu, povinných sazeb a množstevních či územních omezení¹⁷.

- 16 KOM(2011) 20 v konečném znění ze dne 27. ledna 2011, sdělení s názvem „Cesta k lépe fungujícímu jednotnému trhu služeb vycházející z výsledků postupu vzájemného hodnocení podle směrnice o službách“, s. 6.
- 17 SEK(2011) 102 v konečném znění ze dne 27. ledna 2011, pracovní dokument útvarů Komise o postupu vzájemného hodnocení směrnice o službách, který je připojen k dokumentu KOM(2011) 20 v konečném znění, s. 10.

26

Byly učiněny významné kroky k odstranění překážek. Úředníci navštívených členských států považovali proces vzájemného hodnocení za jeden z vrcholů provádění směrnice, protože členské státy byly při prověřování značného množství vnitrostátních a regionálních právních předpisů nuceny intenzivně spolupracovat, aby tak mohly posoudit jejich slučitelnost se směrnicí a platnou judikaturou Soudního dvora.

27

Navštívené členské státy uznávají, že Komise na praktické úrovni poskytla výraznou podporu při provádění směrnice tím, že pořádala rozpravy ve skupinách za účelem vzájemného hodnocení a poskytovala poradenství v rámci pravidelných setkání tematických skupin odborníků.

K úspěšnému provedení ještě zbývá dlouhá cesta

28

Ze zpráv o procesu vzájemného hodnocení vyplývá, že překážky byly odstraněny jen zčásti. Podle odhadů Komise ze všech překážek, které hodlá směrnice ve vztahu k cílovým profesním skupinám odstranit, bylo 10 % překážek odstraněno zcela, 60 % zčásti a 30 % překážek přetrvává¹⁸. Z toho vyplývá, že k dokončení provedení ještě zbývá dlouhá cesta.

29

Vzhledem k tomu, že vzájemná hodnocení vyžadovala spolupráci při prověřování značného počtu vnitrostátních a regionálních právních předpisů, úředníci v řadě navštívených členských států měli kritické výhrady k výsledné účinnosti tohoto postupu. Domnívají se, že Komise nevyvinula dostatečné úsilí k odstranění potenciálně neodůvodněných překážek, které byly odhaleny v průběhu vzájemného hodnocení. Kromě toho skupina šesti členských států vyjádřila názor, že Komise nezhodnotila dostatečně kriticky odůvodnění na základě proporcionality. Tyto státy žádaly, aby byly zveřejněny konkrétní pokyny s příklady toho, co je a co není proporcionální. Tímto způsobem by se zajistilo společné chápání proporcionality a Komisi by to poskytlo měřítko pro posuzování jak stávajících, tak nových požadavků.

18 J. Monteagudo, A. Rutkowski, D. Lorenzani, *The economic impact of the Services Directive: A first assessment following implementation* (Hospodářský dopad směrnice o službách: první hodnocení po provedení), *Economic Papers* č. 456, červen 2012, Evropská komise, Brusel, 2012, s. 30.

Byly provedeny kontroly fungování právních předpisů EU ve scénářích běžné podnikové praxe

30

V letech 2011 a 2012 se Komise zavázala provést „kontroly fungování“, aby posoudila, „jak jsou jednotlivé právní předpisy EU uplatňovány a jak fungují v praxi“¹⁹ z hlediska jednotlivých uživatelů jednotného trhu. Kromě směrnice byly zohledněny i další nástroje EU. Komise se rozhodla provést kontroly založené na případových studiích ve vybraných odvětvích podnikání a pro vybrané činnosti.

31

Členské státy byly vyzvány, aby poskytly informace o tom, jak se jejich vnitrostátní právní předpisy použijí v praxi na potenciální poskytovatele služeb, kteří budou chtít na jejich území založit podnik nebo poskytovat přeshraniční služby.

32

Pracovní dokument útvarů Komise²⁰ shrnuje výsledky kontrol fungování tří odvětví důležitých z hlediska přeshraničního obchodování v EU: stavebnictví (podíl na HDP 6,3 %), služby poskytované podnikům (11,7 %) a cestovní ruch (4,4 %).

Z výsledků těchto kontrol vzešly další legislativní návrhy Komise

33

Kontroly ukázaly, že existuje velmi úzká souvislost mezi touto směrnicí a směrnicí o uznávání odborných kvalifikací. Pokud chce fyzická osoba poskytovat služby nebo založit přeshraniční podnik, často musí nejprve dosáhnout uznání odborných kvalifikací. Výsledky kontrol fungování přispěly k tomu, že Komise předložila pozměňovací návrh ke směrnicí o uznávání odborných kvalifikací a k nařízení o správní spolupráci prostřednictvím systému IMI²¹.

19 KOM(2011) 20 v konečném znění, s. 9.

20 SWD(2012) 147 final ze dne 8. června 2012, pracovní dokument útvarů Komise o výsledcích kontrol fungování vnitřního trhu služeb (stavebnictví, služby poskytované podnikům a cestovní ruch).

21 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/55/EU ze dne 20. listopadu 2013, kterou se mění směrnice 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací a nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“) (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 132).

34

Kontroly fungování odhalily překážky ve vnitrostátních právních předpisech ve formě požadavků na zvláštní struktury držení kapitálových podílů a pojištění. Podniky, které chtěly působit v jiném členském státě, byly často nuceny přizpůsobovat své právní formy nebo struktury kapitálových podílů zřízením vedlejší provozovny, což mohlo vést k dodatečným nákladům. Dalším společným zjištěným problémem bylo pojistné krytí. Ve značném počtu členských států není pojistné krytí uzavřené v členském státě usazení uznáváno členskými státy, ve kterých podnik hodlá poskytovat služby, což opět vede k dodatečným nákladům pro poskytovatele. Pracovní dokumenty útvarů Komise byly zveřejněny v říjnu 2013²² a v březnu 2014²³.

Komise mohla využít tyto výsledky lépe k systematickému prosazování směrnice o službách

35

Kontroly fungování odhalily, že v členských státech nadále existují značné překážky a bariéry, z nichž některé jsou společné všem třem odvětvím (průřezové překážky) a některé jsou specifické pro jednotlivá odvětví.

36

Ačkoli to nebylo jejich hlavním cílem, kontroly fungování opětovně potvrdily závěry vzájemných hodnocení, tj. že značný počet překážek nadále přetrvává. Tyto výsledky mohly podpořit další systematické prosazování směrnice Komise, které by se mělo zaměřit na hospodářsky nejvýznamnější problémy.

Nebyl dostatečně posouzen hospodářský dopad

37

Komise provedla pouze prediktivní posouzení hospodářských přínosů směrnice, a to v době jejího zavádění, kdy neměla ani dostatečně podrobné ekonomické údaje na to, aby pokryla činnosti dotčené touto směrnicí.

- 22 SWD(2013) 402 final ze dne 2. října 2013, pracovní dokument útvarů Komise o výsledku vzájemného hodnocení požadavků na právní formy, kapitálových podílů a sazby podle směrnice o službách.
- 23 SWD(2014) 130 final ze dne 31. března 2014, pracovní dokument útvarů Komise – Přístup k pojištění u služeb poskytovaných v jiném členském státě.

38

Podle odhadů Komise měl v roce 2012 díky provádění směrnice vzrůst HDP o dalších 1,6 %, nepočítaje v to nárůst o 0,8 %, kterého již bylo údajně dosaženo²⁴. Tato studie předpokládá účinky odstranění překážek na základě ekonomického modelu a údajů o překážkách existujících před lhůtou pro provedení v roce 2009 a shromážděných v průběhu procesu vzájemného hodnocení v kombinaci s ekonomickými údaji o dotčených odvětvích. Nejednalo se proto o následné vyčíslení dopadů provádění směrnice.

39

Komise byla nucena odhadnout velikost hospodářských odvětví dotčených směrnicí, protože nejsou k dispozici podrobnější přehledy ze stávajících zdrojů národních účtů a platebních bilancí.

40

Komise se až v roce 2014²⁵ zavázala Evropské radě, že „posílí své monitorovací nástroje prostřednictvím hloubkových kvantitativních a kvalitativních zpráv o odvětvových a vnitrostátních reformách v oblasti služeb“. Zejména přislíbila, že za léta 2012, 2013 a 2014 shromáždí údaje související se službami, které budou rozlišeny na údaje pro odvětví, na která se vztahuje směrnice, a pro odvětví mimo rámec směrnice. Vzhledem k tomu, že tyto údaje nebudou zahrnovat období před provedením směrnice, nebudou umožňovat posouzení jejího celkového účinku.

41

V květnu 2014 předložila Komise pracovní skupině pro národní účty dokument obsahující ekonomickou analýzu provedenou v souvislosti se směrnicí a údaje, které bude v budoucnosti potřebovat s ohledem na přijaté závazky v oblasti provádění analýz. Zejména klade důraz na potřebu údajů, které rozlišují mezi hospodářskými činnostmi, na něž se vztahuje směrnice, a hospodářskými činnostmi, které do působnosti směrnice nespádají. Komise konstatuje, že „dostupnost údajů v současnosti závažným způsobem omezuje rozsah hloubkových analýz a zpráv o pokroku“ a hledá řešení problémů zastaralých nebo chybějících údajů²⁶, v některých případech až za posledních 10 let.

42

Členové pracovní skupiny pro národní účty souhlasili s tím, že se v reakci na žádost Komise pokusí vyřešit konkrétní problémy a pokud možno poskytnou údaje, které nejsou veřejně dostupné. Nepřijali však žádný závazek, že poskytnou údaje potřebné k řádnému hodnocení směrnice.

- 24 J. Monteagudo, A. Rutkowski, D. Lorenzani, *The economic impact of the Services Directive: A first assessment following implementation* (Hospodářský dopad směrnice o službách: první hodnocení po provedení), *Economic Papers* č. 456, červen 2012, Evropská komise, Brusel, 2012.
- 25 Služby: využití potenciálu pro růst a zaměstnanost, příspěvek Komise na zasedání Evropské rady ve dnech 20. – 21. března 2014.
- 26 Viz členění NACE rev. 2 v národních účtech na 64 odvětví. Podle nedávno dokončeného programu pro předávání údajů v rámci ESA 2010 nebudou členské státy toto členění předkládat. Viz nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 549/2013 ze dne 21. května 2013 o Evropském systému národních a regionálních účtů v Evropské unii (Uř. věst. L 174, 26.6.2013, s. 1).

Provádění

Nástroje a podpora Komise pro provádění směrnice o službách nebyly využívány v plné míře, a jejich účinnost byla proto jen částečná

43

K usnadnění úplného provedení směrnice slouží řada nástrojů, informačních služeb a mechanismů spolupráce, které buď zavádí sama směrnice, nebo které jiným způsobem vytvořila Komise. Jedním z nejvýznamnějších nástrojů jsou jednotná kontaktní místa, která přímo vyplývají ze směrnice. Další, jako např. systém pro výměnu informací o vnitřním trhu a síť evropských spotřebitelských center, byly vytvořeny se záměrem zlepšit obchodování se službami v rámci EU. Účinnost těchto nástrojů pro směrnici však nebyla tak vysoká, jak se předpokládalo.

44

Podle směrnice jsou členské státy povinny zajistit, aby jednotná kontaktní místa umožňovala poskytovatelům služeb splnit veškeré postupy a formality, které příslušné orgány vyžadují v rámci povolování, elektronicky a na jednom místě. Měla by rovněž poskytovat informace potenciálním dodavatelům a uživatelům. Členské státy by měly zajistit, aby byly informace a služby „dostupné na dálku a pomocí elektronických prostředků“²⁷ a měly by podpořit poskytování těchto informací v dalších jazycích Společenství.

45

Zřízení jednotných kontaktních míst se ukázalo jako náročný úkol, přičemž členské státy mají při výběru svého přístupu značnou volnost, díky čemuž jsou jednotná kontaktní místa do struktur orgánů státní správy členských států začleňována různým způsobem.

Došlo ke zpožděním při zřízení jednotných kontaktních míst a jejich kvalita v jednotlivých členských státech je rozdílná

46

V době skončení lhůty pro provedení směrnice (28. prosince 2009) neměly mnohé členské státy stále ještě plně fungující jednotná kontaktní místa. S cílem pomoci členským státům vytvořila Komise dvě odborné skupiny doplňující obecnou odbornou skupinu pověřenou prováděním směrnice o službách. Odborná skupina EUGO se zabývá jednotnými kontaktními místy obecně a nese název síť jednotných kontaktních míst, který má rovněž sloužit k vytvoření společné značky po celé Evropě (viz **obrázek 1**). Odborná skupina pro elektronické postupy se zaměřuje na technickou stránku toho, jak umožnit poskytovatelům služeb splnit administrativní postupy on-line.

Celoevropské logo určené pro k označování webových stránek jednotných kontaktních míst

47

Jednotná kontaktní místa jsou zahrnuta do srovnávacího přehledu výsledků v oblasti vnitřního trhu Komise a v souvislosti s nimi vypracovala Komise spolu s řadou externích organizací několik studií²⁸. Z analýzy vyplývá, že úroveň ambicí, kterých se správní orgány jednotlivých členských států snažily dosáhnout, se značně liší, a proto se liší i kvalita jednotných kontaktních míst. Nedostatky se týkají jazyků, v nichž je možné splnit správní požadavky, uživatelské přívětivosti, přijímání elektronických podpisů a rozsahu, v němž skutečně fungují jako portály elektronické veřejné správy. Propagace a „naležitelnost“ jednotných kontaktních míst se liší, přičemž ne všechna jednotná kontaktní místa používají logo EUGO, které Komise vytvořila.

48

Jak bylo oznámeno v balíčku předpisů v oblasti služeb v roce 2012²⁹ a s cílem zajistit, aby jednotná kontaktní místa lépe odpovídala potřebám podniků, vypracovala Komise Chartu elektronických jednotných kontaktních míst podle směrnice o službách (dále jen „Charta jednotných kontaktních míst“), která má sloužit jako vodítko pro země, které chtějí, aby jejich jednotná kontaktní místa splňovala kritéria nad rámec zákonných požadavků. Charta jednotných kontaktních míst má za cíl podpořit rozvoj druhé generace jednotných kontaktních míst.

- 28 – *Services Directive implementation survey – The Chambers' perspective on the Points of Single Contact* (Průzkum provádění směrnice o službách – jednotná kontaktní místa z hlediska komor), Eurochambres, průzkum týkající se politik, 7. vydání, leden 2011,
- *Are the points of Single Contact truly making things easier for European companies?* (Skutečně jednotná kontaktní místa usnadňují život evropským společnostem?) – zpráva o provádění směrnice o službách, BusinessEurope, listopad 2011,
- *The functioning and usability of the Points of Single Contact under the Services Directive – State of Play and Way Forward* (Fungování a používání jednotných kontaktních míst v rámci směrnice o službách – současný stav a budoucí vývoj), závěrečná zpráva, kterou pro Evropskou komisi a GR pro vnitřní trh a služby, vypracovaly Deloitte a tech4i2, DG MARKT/2010/22/E (SMART 2007/035, LOT 4), 21.1.2012,
- J. Monteagudo, A. Rutkowski, D. Lorenzani, Part 2: *Assessing the economic impact of setting up Points of Single Contact: an approximation based on the Doing Business* (2. část: Posouzení hospodářského dopadu vytvoření jednotných kontaktních míst), in: *The economic impact of the Services Directive: a first assessment following implementation* (Hospodářský dopad směrnice o službách: první hodnocení po provedení), *Economic Papers* č. 456, červen 2012.

29 COM(2012) 261 final, s. 12.

49

Charta jednotných kontaktních míst poskytuje pokyny členským státům, které chtějí a mají ambice rozvíjet svá jednotná kontaktní místa, a umožňuje jim, aby jejich vývoj postupoval podobným směrem. Charta může posloužit jako rámec pro diskusi, jak co nejlépe zajistit provádění, a k výměně osvědčených postupů.

50

Vytvoření charty bylo ze strany Komise pozitivním krokem určeným k překonání omezeného rámce souboru právních závazků jednotných kontaktních míst vůči podnikům a občanům, kteří očekávají podstatně víc.

51

Na základě Charty jednotných kontaktních míst se může členský stát rozhodnout, podle jakých kritérií má své jednotné kontaktní místo posuzovat. Ambicióznějším členským státům pomůže uplatnění dobrovolných kritérií k nezávislému posouzení stavu. Členské státy, které mají naopak menší ambice, pokud jde o jednotná kontaktní místa, se mohou inspirovat k rozvoji jednotných kontaktních míst v souladu s chartou.

52

Studie zveřejněná v roce 2015, kterou zadala Komise³⁰, uvádí, že fungování jednotných kontaktních míst je „průměrné se značným prostorem ke zlepšení“, a uvádí podrobný seznam konkrétních doporučení.

Jednotná kontaktní místa není snadné nalézt, existuje jen nízká úroveň povědomí mezi podniky

53

Pokud mají jednotná kontaktní místa přispět k rozšiřování přeshraničního obchodu a poskytování služeb, musejí podniky vědět, jaké informace a služby nabízejí. Dobrý on-line přístup by umožnil, aby podniky hledající informace nebo podporu mohly být přesměrovány na jednotné kontaktní místo.

30 *The Performance of the Points of Single Contact An Assessment against the PSC Charter* (Výkonnost jednotných kontaktních míst: posouzení na základě Charty jednotných kontaktních míst), studie vypracovaná pro Evropskou komisi, GR pro vnitřní trh, průmysl, podnikání a malé a střední podniky, 2015.

54

Řada organizací během konzultací s Účetním dvorem uvedla, že úroveň povědomí o jednotných kontaktních místech je mezi podniky nadále nízká. Orgány členských států i skupiny podniků uvedly, že Komise by měla vyvinout větší úsilí v souvislosti s propagací jednotných kontaktních míst.

55

Komise uvádí, že důvodem omezeného rozsahu propagace jednotných kontaktních míst z její strany je nedostatek zdrojů³¹. Dále uvádí, že největší účinek by měla on-line cílená propagace, avšak úroveň povědomí by mohlo zvýšit i aktivnější zapojení obchodních organizací do propagace jednotných kontaktních míst mezi vlastními členy.

Správní spolupráce v záležitostech týkajících se směrnice o službách je nedostatečná

56

Se svobodou poskytovat přeshraniční dodávky jsou spojeny dodatečné úkoly pro orgány související s prováděním potřebných kontrol dodavatelů z jiných členských států. Směrnice nabízí prostředky umožňující provádění těchto kontrol prostřednictvím správní spolupráce, která probíhá elektronicky prostřednictvím systému IMI (viz **rámeček 1**). Jedná se o formu vzájemné pomoci, kdy jeden členský stát může požádat jiný členský stát o dodání informací, například v souvislosti s povoleními a dodržováním obchodních norem, nebo o provádění kontrol, inspekci a šetření.

31 Například v dokumentu SWD(2012) 148 final ze dne 8. června 2012, pracovní dokument útvarů Komise s názvem „Podrobné informace o provádění směrnice 2006/123/ES o službách na vnitřním trhu“, s. 20.

Systém IMI

Podle směrnice je Komise ve spolupráci s členskými státy povinna zavést elektronický systém pro výměnu informací o správní spolupráci mezi členskými státy, a to s ohledem na stávající informační systémy. Podle rozhodnutí Komise 2009/739/ES³² se k tomuto účelu použije systém pro výměnu informací o vnitřním trhu (IMI). Systém IMI byl zahájen už v únoru 2008 na podporu směrnice 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací³³. Od prosince 2009 se systém IMI stal nástrojem pro výměnu informací v oblasti služeb. Počet oblastí, v nichž se systém IMI od té doby používá, se rozrostl na osm: odborné kvalifikace, služby, vyslaní pracovníci, přeshraniční silniční přeprava eurohotovosti, SOLVIT, práva pacientů v přeshraniční zdravotní péči, elektronické obchodování (pilotní projekt) a osvědčení strojvedoucích (pilotní projekt).

32 Úř. věst. L 263, 7.10.2009, s. 32.

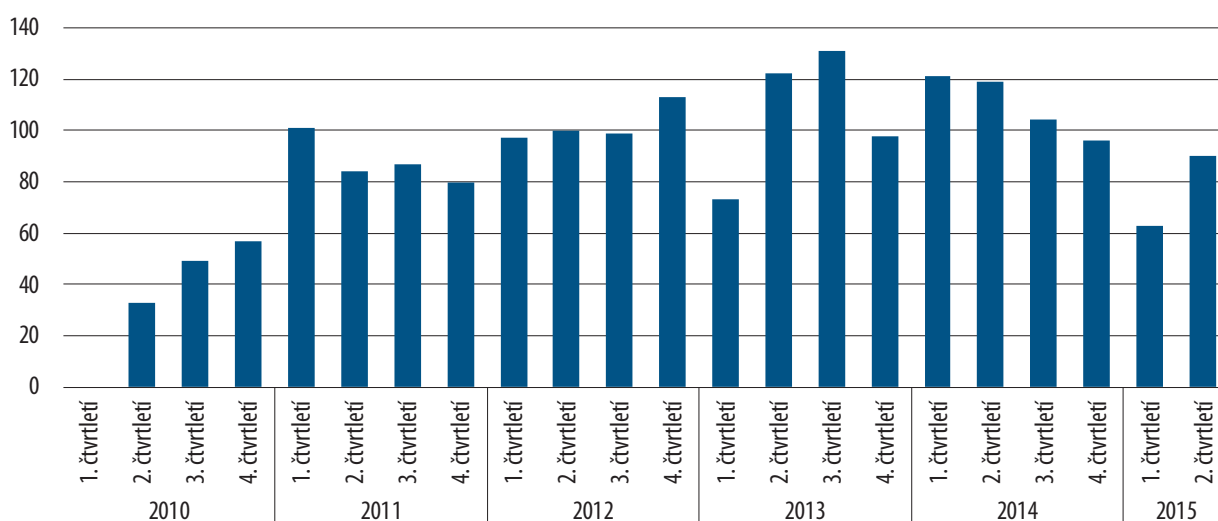
33 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22).

57

Počet požadavků souvisejících se směrnicí (viz **obrázek 2**) závisí na činitelích, jako jsou např. počet poskytovatelů služeb působících přeshraničně, příslušné právní předpisy v hostitelské zemi, příslušné orgány, které budou o systému IMI informovány a budou na něj napojeny, a potřeba obrátit se na příslušné orgány v jiném členském státě. Vyhodnocení počtu žádostí zaslanych prostřednictvím systému IMI je proto obtížné, Komise však uznává, že ve spojitosti se směrnicí je v porovnání se směrnicí o odborných kvalifikacích málo využíván. Za účelem podpory většího využívání systémů IMI pro záležitosti související se směrnicí pořádá Komise konference a odborná školení.

Obrázek 2

Celkový počet požadavků v rámci systému IMI ve spojitosti se směrnicí o službách podle jednotlivých čtvrtletí

Zdroj: http://ec.europa.eu/internal_market/scoreboard/performance_by_governance_tool/internal_market_information_system/index_en.htm
http://ec.europa.eu/internal_market/imi-net/statistics/index_en.htm

58

Systém IMI slouží také jako komunikační nástroj pro mechanismus varování zavedený směrnicí, pokud je třeba varovat orgány v jiných zemích před konkrétními poskytovateli služeb v souvislosti s obavami v oblasti zdraví, bezpečnosti nebo životního prostředí. Orgány v navštívených členských státech však využívají mechanismus varování jen zřídka a uvádějí, že příslušná funkce v systému IMI je zbytečná. Celkem byla zaslána tři varování, z toho jedno omylem, které bylo zrušeno.

59

Prostřednictvím systému IMI zajišťuje směrnice o službách oznamování nových vnitrostátních požadavků týkajících se poskytování přeshraničních služeb a svobody usazování. V září 2013 byl v systému IMI spuštěn modul pro zasílání oznámení, který nahradil oznamování prostřednictvím elektronické pošty. Oznámení zasláná prostřednictvím systému IMI obdrží Komise a vnitrostátní koordinátoři systému IMI v členských státech, aby se mohla stát předmětem vzájemného hodnocení ze strany ostatních členských států.

60

Orgány státní správy v navštívených členských státech nepovažují tento postup oznamování za účelný. Kritika souvisí s pracovní zátěží orgánů státní správy členských států a nedostatečnou zřetelností obdržených oznámení.

61

Od doby, kdy je systém IMI k tomuto účelu používán, bylo jeho prostřednictvím zasláno 310 oznámení³⁴. Ačkoli je vydávání oznámení právně závazné, z 31 členských států EU a EHP napojených na systém IMI sedm nikdy žádné oznámení nezaslalo. Ve zbývajících 24 členských státech se počet oznámení za období 20 měsíců pohyboval v rozmezí 1 až 73.

62

Oznamování nových požadavků je povinnost, kterou má směrnice společnou se směrnicí 98/34/ES³⁵, jež zavazuje členské státy, aby informovaly o svých technických předpisech týkajících se výrobků a služeb informační společnosti Komisi už ve stadiu návrhu. Směrnice však nestanoví tříměsíční odkladnou lhůtu, která platí pro oznámení podle směrnice 98/34/ES³⁶ před jejich přijetím nebo pro veřejné konzultace týkající se oznámení. Podle útvarů Komise se otázka zveřejňování oznámení podle směrnice na otevřené webové stránce projednává. Mnozí dotázaní v členských státech uvedli, že by podobnou odkladnou lhůtu uvítali.

63

Celkově je využívání systému IMI pro směrnici střední až nízké: objevují se požadavky na informace, stejně jako oznámení, avšak varování a konkrétní odchylky³⁷ jen vzácně.

- 34 Údaje do 1. června 2015 poskytnuté Komisí.
- 35 Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů (Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37).
- 36 Přijetí vnitrostátních právních předpisů se odkládá do konce odkladné lhůty.
- 37 V článku 18 směrnice je stanoveno, že odchýlně od článku 16 a pouze ve výjimečných případech může členský stát ve vztahu k poskytovateli usazenému v jiném členském státě přijmout opatření týkající se bezpečnosti služeb.

64

Vzhledem k tomu, že směrnice stanoví povinnost členských států oznamovat veškeré nové požadavky, používání systému IMI k tomuto účelu je logické. Jako komunikační platforma nabízí systém IMI potřebné funkce. Rozšíření systému IMI tak, aby zahrnoval odkladnou lhůtu a veřejně přístupné webové stránky s oznámeními požadavků, by umožnilo zúčastněným stranám lepší přístup k oznámením a zkoumání nových požadavků.

Spotřebitelé se i nadále potýkají s problémy, pokud jde o přístup na jednotný trh služeb**65**

Podle článku 20 směrnice by měly členské státy zajistit, aby příjemci (včetně spotřebitelů) nepodléhali diskriminačním požadavkům na základě své státní příslušnosti nebo místa bydliště a stejně neomezený by měl být i přístup ke službám. Typickým příkladem takového omezení může být například nadnárodní společnost pro maloobchodní prodej on-line, která neumožňuje zákazníkovi uskutečnit nákup přímo z jedné webové stránky, ale automaticky jej přesměruje do internetového obchodu v jeho vlastní zemi, kde platí odlišné ceny a podmínky. Dalším příkladem porušení pravidel může být, když obchodník bez odůvodnění odmítne dodat výrobek zákazníkovi v jiné zemi. Směrnice umožňuje „rozdíly v podmínkách přístupu, pokud jsou tyto rozdíly přímo opodstatněné objektivními kritérii“.

66

Komisi a členské státy jsou povinny vytvořit síť evropských spotřebitelských center (síť ESC), jejichž úkolem je poskytovat informace a pomoc příjemcům služeb, kteří se potýkají s problémy s obchodníky v jiných zemích. Střediska v této síti, která je tvořena členskými státy EU, Norskem a Islandem, jsou financována z rozpočtu EU a vnitrostátních prostředků. V každém členském státě je zřízeno středisko, které reaguje na dotazy spotřebitelů, poskytuje poradenství v oblasti zjednávání nápravy a v případě potřeby používá kontakty na střediska sítě ESC v jiných zemích.

67

Síť zveřejnila zprávu obsahující analýzu stížností spotřebitelů v období mezi lednem 2010 a prosincem 2012. V tomto období obdržela síť 222 stížností v souvislosti s článkem 20. Během svých návštěv u evropských spotřebitelských středisek a dalších subjektů v sedmi členských státech zjistil Účetní dvůr, že toto číslo nevystihuje rozsah problému, protože evropská spotřebitelská centra / členské státy mají za to, že spotřebitelé jsou nedostatečně informováni o svých právech, zejména pokud jde o práva vyplývající z této směrnice. Navíc ani v případech, kdy jsou si spotřebitelé vědomi, že mohlo dojít k porušení jejich práv, mají často za to, že úsilí, které vyžaduje vyřízení stížnosti, se jim, ať už s ohledem na hodnotu dotčené služby, nebo proto, že potřebují okamžité řešení, nevyplatí.

68

Byly zveřejněny dvě zprávy týkající se uplatňování diskriminačních požadavků: studie o obchodních praktikách uplatňujících odlišné podmínky přístupu založené na státní příslušnosti nebo místě bydliště příjemce služeb³⁸ a zpráva o on-line přeshraničních zkušebních nákupech – zprávu o stavu elektronické Unie, které vypracovala síť evropských spotřebitelských center (síť ESC)³⁹.

69

První zpráva se snažila zjistit, zda existují rozdíly v zacházení se zákazníky na základě státní příslušnosti nebo místa bydliště. Studie zahrnovala čtyři odvětví – pronájem vozidel, stahované digitální soubory, on-line prodej elektronického zboží a cestovní ruch. Dospěla k závěru, že ve čtyřech sledovaných odvětvích existují jednoznačné důkazy, že dochází k systematickému rozlišování na základě místa bydliště zákazníka, nikoli však na základě státní příslušnosti. Rozlišování bylo zjištěno zejména u služeb poskytovaných on-line, kdy docházelo k automatickému přeměrování na základě adresy nebo existence paralelních webových stránek pro různé země.

70

Studie uvádí, že k tomuto rozlišování mohou vést právní a regulační stejně jako obchodní důvody. Právní a regulační důvody pro rozlišování mohou zahrnovat finanční náklady, náklady spojené s dosažením souladu s předpisy a rozdíly v právních předpisech členských států, zatímco obchodní důvody mohou představovat náklady na dopravu a doručení, marketingové náklady a podnikové struktury, včetně franšíz.

71

Druhá zpráva se zaměřuje na odhalení překážek pro přeshraniční nakupování on-line. S pomocí 17 členů sítě evropských spotřebitelských center v rámci EU bylo provedeno 305 on-line přeshraničních nákupů zahrnujících deset příslušných kategorií výrobků⁴⁰. Podle údajů evropských spotřebitelských středisek se ve 173 případech z celkových 305 (56 %) vyskytly problémy⁴¹ související se smluvními podmínkami a právy zákazníků, z čehož vyplývá, že spotřebitelé se stále potýkají s překážkami v souvislosti s přeshraničním přijímáním služeb.

38 Zveřejněno 7. prosince 2009.

39 Zveřejněno v září 2011.

40 Mezi zakoupené zboží patřily oděvy, sportovní zboží, domácí potřeby, knihy, hudební nosiče, video- nebo počítačové hry, software, elektronická zařízení a prostředky osobní hygieny.

41 Bylo například obtížné nalézt dostatek internetových prodejců ochotných prodávat přes hranice, vyskytly se problémy spojené se sazbami za řádné doručení, zrušením nabídky bezplatného doručení zboží a rozdílnými částkami účtovanými při platbě kreditní kartou, které byly zdůvodňovány „sazbou DPH, celním odbavením či problémy s měnou“. Rada prodejců neposkytla dostatek informací o právech zákazníků na vrácení zboží.

Poskytovatelé služeb stále nespravedlivě diskriminují

72

Zatímco čl. 20 odst. 2 směrnice stanoví požadavek, že jakákoli diskriminace musí být „přímo opodstatněná objektivními kritérii“, bod odůvodnění 95 vytváří právní mezeru, když se zmiňuje o objektivních důvodech, „které se v jednotlivých zemích mohou lišit, jako jsou dodatečné náklady vzniklé v důsledku vzdálenosti nebo v důsledku technické povahy poskytování služby, nebo rozdílné tržní podmínky, například vyšší nebo nižší poptávka ovlivněná sezónními výkyvy, rozdílná období dovolených v členských státech a stanovování cen jinými účastníky hospodářské soutěže, nebo vyšší rizika vyplývající z pravidel odlišných od pravidel platných v členském státě usazení“.

73

To vedlo k neodůvodněné diskriminaci, jak dokládá příklad v **rámečku 2**.

Rámeček 2

Diskriminační praktiky vůči spotřebitelům

Při on-line rezervaci zájezdu do jednoho zábavního parku ve Francii uvedla bulharská spotřebitelka omylem jako zemi svého bydliště Spojené království. Brzy svůj omyl odhalila a zvolila namísto toho Bulharsko. Spotřebitelka zjistila, že rozdíl v ceně byl téměř 40 % a že měla zaplatit o 500 EUR více než spotřebitelé v Británii.

Na dovolené v jednom rakouském lyžařském středisku německý spotřebitel zjistil, že pořizovací cena lístků na vleky byla vyšší pro zahraniční turisty než pro obyvatele Rakouska.

Zdroj: Posílená ochrana spotřebitele – směrnice o službách 2006/123/ES. Analýza stížností spotřebitelů ohlášených v souvislosti s čl. 20 odst. 2 a článkem 21 sítě ESC v letech 2010 až 2012, s. 20–21.

74

Zpráva o síti ESC uvádí řadu podobných příkladů diskriminačního zacházení, které se častěji zakládají na místě bydliště než na státní příslušnosti a často k nim dochází nepřímo v závislosti na zemi, v níž byla vydána platební karta, nebo v závislosti na místě doručení zásilky.

75

Ustanovení čl. 20 odst. 2 je rovněž zdrojem znepokojení a nejistoty pro podniky, které nevědí, jaké povinnosti se na ně mohou vztahovat při prodeji zboží na dlouhé vzdálenosti spotřebitelům v jiných zemích. Podle zástupců maloobchodních prodejců v členských státech dosud vydané pokyny⁴² neposkytují ujištění ani jistotu ohledně toho, za jakých okolností musí podniky doručovat přes hranice.

Řešení problémů

76

Komise přijala tematický přístup k řešení nejvýznamnějších typů problémů týkajících se poskytovatelů služeb. Prostřednictvím sítě pro spolupráci na ochranu spotřebitele provádí kontrolní akce, které spočívají v prověřování webových stránek, zejména v on-line odvětví, na celoevropské úrovni. Probíhají souběžné koordinované kontroly, které mají odhalovat případy porušení práv spotřebitelů a následně zajistit jejich prosazování. V návaznosti na tato vyšetřování by příslušné vnitrostátní orgány měly přistoupit k řádnému prosazování, navázat kontakt s podniky podezřelými z nesrovnalostí a vyzvat je, aby přijaly nápravná opatření, pokud nemá být zahájeno soudní projednávání. Kontrolní akce byly provedeny v těchto oblastech: letecké společnosti, obsah mobilních telefonů, elektronické zboží, on-line prodej vstupenek, spotřebitelské úvěry, digitální obsah a on-line cestovní rezervace.

77

Podle externího hodnocení⁴³ provedeného v roce 2012 byla výsledná míra prosazování vysoká ve všech odvětvích, ačkoli dopad kontrolních akcí mohl být posílen větší informovaností a prostřednictvím následných opatření s cílem zajistit trvalé dodržování. Požadavky směrnice však bohužel přímo netvořily součást těchto hodnocení, protože – jak uvádí Komise – právní předpisy na ochranu spotřebitele byly přijaty dříve, než směrnice vstoupila v platnost. Na základě externích hodnocení byla vydána doporučení k rozšíření kontrolních akcí, začlenění směrnice však bylo odmítnuto, byť závěry připouští, že směrnice „zaručuje příjemcům služeb určitá práva, jako např. nepřípustnost diskriminace, práva na informace a pojištění profesní odpovědnosti či obchodní sdělení. V této souvislosti jsou důležitá kritéria přeshraniční relevance a konzistentnosti.“ Hodnocení nicméně dospělo k závěru, že „směrnice o službách se výrazně zaměřuje na povinnosti členských států a nikoli na činnosti jednotlivých poskytovatelů služeb a za druhé, že směrnice také pokrývá hledisko vztahů mezi podniky (to znamená, že pojmem, příjemci služeb se nerozumí pouze spotřebitelé), což není v souladu s cíli koncepce spolupráce na ochranu spotřebitele, která se zaměřuje na spotřebitele.“ Tento pohled je v rozporu s důkazy uvedenými ve zprávě o síti ESC, která upozorňuje na významný vliv nedodržování této směrnice na spotřebitele.

42 SWD(2012) 146 final ze dne 8. června 2012, pracovní dokument útvarů Komise – s cílem stanovit pokyny pro používání čl. 20 odst. 2 směrnice 2006/123/ES o službách na vnitřním trhu (směrnice o službách).

43 Závěrečná zpráva (externího) hodnocení nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele předložená konsorciem pro hodnocení politik v oblasti ochrany spotřebitele (CPEC), 17.12.2012.

Prosazování

Komise využívá řadu nástrojů určených k prosazování právních předpisů

78

Dodržování směrnice je důležité z právního i hospodářského hlediska. Pokud dojde k porušení práv EU, jsou zapotřebí rychlá a účinná řešení pro poskytovatele služeb i příjemce služeb.

79

Vůči členskému státu, který nesplnil závazek vyplývající ze Smlouvy, může Komise zahájit řízení o nesplnění povinnosti. Komise dále vytvořila mechanismus EU Pilot, který se uplatňuje před zahájením řízení o nesplnění povinnosti, a mechanismus SOLVIT, který je specificky koncipován pro řešení otázek vnitřního trhu. Na politické úrovni může Komise navíc řešit problémy na vysoké úrovni tím, že přijme doporučení pro jednotlivé země v rámci evropského semestru.

Síť SOLVIT je pro směrnici o službách málo využívána

80

Síť SOLVIT je bezplatná, primárně on-line služba členských států poskytovaná vnitrostátními veřejnými správami. Byla zřízena v roce 2001⁴⁴ a aktualizována v roce 2013⁴⁵. Síť SOLVIT nabízí řešení v celé řadě praktických situací, jako jsou např. uznávání odborných kvalifikací, práva související s vydáním víz či povolení k pobytu, obchod a služby (podnikání), vozidla a řidičská oprávnění, rodinné dávky, důchodová práva, práce v zahraničí, dávky v nezaměstnanosti, zdravotní pojištění, přístup ke vzdělání, přeshraniční pohyb kapitálu nebo plateb a vracení DPH. V roce 2013 vydala Komise brožuru s příklady praktických řešení jednotlivých problémů pomocí středisek sítě SOLVIT.

81

Obecně je většina případů úspěšně vyřešena v průměru za 9 týdnů⁴⁶ (stanovený cíl je 10 týdnů⁴⁷). Systém obvykle přijme kolem 1 400 případů ročně, avšak v roce 2014 byl zaznamenán nárůst na 2 368.

44 Doporučení Komise ze dne 7. prosince 2001 o zásadách využívání sítě SOLVIT – sítě pro řešení problémů vnitřního trhu (Úř. věst. L 331, 15.12.2001), s. 79.

45 Doporučení Komise ze dne 17. září 2013 o zásadách, kterými se řídí síť SOLVIT, Brusel, C(2013) 5869 final.

46 Doporučení Komise ze dne 17. září 2013 o zásadách, kterými se řídí síť SOLVIT, 17.9.2013, s. 2.

47 http://ec.europa.eu/solvit/index_cs.htm

Řešení SOLVIT

Díky síti SOLVIT si mohou turisté najímat německé jachty v Itálii

Německý podnik pronajímal turistům v Itálii čtyři jachty plující pod německou vlajkou. Majiteli podniku byla udělena pokuta, protože své komerčně pronajímané jachty v souladu s novými italskými předpisy nezaregistroval u místních přístavních orgánů. Po pěti měsících bylo majiteli podniku po opakovaných snahách o získání registrace sděleno, že registraci může získat pouze podnik usazený v Itálii. Do věci se vložila síť pro řešení problémů vnitřního trhu SOLVIT a vyjasnila, že tato podmínka je v rozporu s právem EU a že by úřady měly přijmout registraci německé obchodní a průmyslové komory. Všechny čtyři jachty byly zaregistrovány a byly jim vydány licence k pronajímání.

Vyřešeno za 9 týdnů

Díky síti SOLVIT se dostalo rovného zacházení raftingovým společností ve Slovinsku

Maďarské a slovenské společnosti provozující rafting si stěžovaly, že na jedné slovinské řece mají slovinské společnosti vyhrazen levnější a celoroční přístup. Zahraniční společnosti nejenže musely platit víc, ale byly také nuceny každodenně kupovat vstupenky. Díky síti SOLVIT byla tato diskriminační pravidla změněna a zahraniční společnosti mohou nyní provozovat svou živnost na slovinských řekách na stejném základě jako místní společnosti. Vzhledem k tomu, že vyřešení tohoto případu si vyžádalo změnu pravidel, trvalo déle, než je průměr sítě SOLVIT.

Vyřešeno za 10 měsíců

Zdroj: Evropská komise, *SOLVIT — Success stories* (Úspěchy sítě SOLVIT), 2013.

82

Ve vztahu ke směrnici však síť SOLVIT sehrává méně významnou úlohu. V roce 2014 se směrnicí souviselo pouze 17 případů z 2 368 (6 v roce 2013 a v roce 2012 stejně jako v předchozím roce 2011 jich bylo 16).

83

Síť SOLVIT má omezené personální a technické kapacity pro řešení složitých obchodních případů⁴⁸. Ve velkých zemích, jako je Německo, Francie a Spojené království, mají střediska SOLVIT nedostatek pracovníků⁴⁹ a nedostatečný je i počet pracovníků s právnickým vzděláním⁵⁰. Komise však pořádá pro pracovníky středisek SOLVIT pravidelná školení v právních otázkách.

48 *Nordic Innovation Report: Delivering a stronger Single Market* (Zpráva o inovacích: Dosažení silnějšího jednotného trhu), červen 2012, s. 50.

49 Tamtéž.

50 M. Kaeding a F. Voskamp, *Better Implementation of EU Legislation is not just a question of taking Member States to Court* (Lepší provádění právních předpisů EU není pouze otázkou soudních řízení s členskými státy), pracovní dokument, 2011/w/01 EIPA, s. 10.

84

Většinu případů předložily soukromé osoby, pouze přibližně 20 případů předložily společnosti, protože mají obecně možnost řešit problémy vzniklé při podnikání v zahraničí jinými prostředky. Jedna ze studií, kterou v roce 2011 provedla Komise, uvádí, že podniky k nalezení řešení raději využívají formální postupy.

85

Řešení, která nabízí síť SOLVIT, nejsou legislativní a informace, jak byly jednotlivé případy vyřešeny, nejsou veřejně dostupné, takže nemohou případně pomoci dalším dotčeným stranám. Stejný problém navíc může, např. v případě různých členských států a regionálních orgánů, vyžadovat odlišná řešení.

Projekt EU Pilot, který stanoví postupy předcházející řízení o nesplnění povinnosti, si členské státy chválí

86

Systém EU Pilot je mechanismus pro důvěrnou výměnu informací mezi Komisí a členskými státy. Projekt byl Komisí zahájen v roce 2008 a zpočátku se ho dobrovolně účastnilo 15 členských států EU⁵¹. V červenci 2013 už bylo do projektu zapojeno všech 28 členských států. Projekt EU Pilot je určen k vyjasňování nebo řešení problémů tak, aby se pokud možno předešlo zahájení formálního řízení o nesplnění povinnosti podle článku 258 Smlouvy o fungování EU.

87

V roce 2013 Komise zahájila v rámci projektu EU Pilot 1 502 případů zahrnujících všechny oblasti a v roce 2014 otevřela 1 208 případů. Od začátku roku 2015 bylo zahájeno 84 případů souvisejících se směrnicí.

Vyřešení případu týkajícího se směrnice o službách v rámci projektu EU Pilot v průměru trvá něco málo přes 16 měsíců

88

Komise předkládá jednotlivé případy dotčeným členským státům prostřednictvím aplikace EU Pilot. Orgány členských států mají desetitýdenní lhůtu na odpověď a na to, aby navrhly řešení.

51 Česká republika, Dánsko, Finsko, Německo, Irsko, Itálie, Litva, Maďarsko, Nizozemsko, Portugalsko, Rakousko, Slovinsko, Spojené království, Španělsko a Švédsko.

89

Komise zveřejňuje průměrnou míru odpovědí členských států na veškeré dopisy v rámci projektu EU Pilot, přičemž stanovila lhůtu 70 dnů. Ve srovnávacím přehledu výsledků v oblasti vnitřního trhu (07/14)⁵² je většina zemí označená zeleně, což znamená, že stanovenou lhůtu dodržují. Česká republika, Irsko, Itálie, Lotyšsko, Polsko, Portugalsko, Rumunsko, Spojené království, Španělsko a Švédsko jsou označeny žlutě, tj. jako země, které téměř dodržují stanovenou lhůtu (s průměrnou dobou odpovědi za 71 až 77 dnů). Nicméně průměrná doba odpovědi Francie je 93 dnů. Doba odpovědi ze strany Komise není v přehledu výsledků uvedena, ale podle druhé hodnotící zprávy projektu EU Pilot⁵³, kde Komise rovněž stanoví lhůtu 70 dnů k posouzení odpovědi a rozhodnutí o dalším postupu, činí průměrná doba odpovědi 102 dny.

90

U většiny případů řešených v rámci projektu EU Pilot v souvislosti se směrnicí dochází v případě potřeby k opakované výměně korespondence, což zvyšuje časové nároky. Průměrná délka případu souvisejícího se směrnicí je 16,6 měsíců.

V některých případech trvalo příliš dlouho, než Komise zahájila postup

91

Účetní dvůr projednával šest případů v rámci projektu EU Pilot týkajících se směrnice. V tomto vzorku trval postup 5 až 8 měsíců, pokud byl případ vyřešen prostřednictvím projektu EU Pilot. Avšak u složitějších případů, které později přešly do fáze řízení o nesplnění povinnosti, řešení trvalo od 9 do 30 měsíců.

92

Odpovědi členských států byly zasílány včas. V **ráměčku 4** jsou nicméně uvedeny příklady zpoždění při řízení v rámci projektu EU Pilot.

52 http://ec.europa.eu/internal_market/scoreboard/performance_by_governance_tool/eu_pilot/index_en.htm#maincontentSec

53 SEC(2011) 1629/2 ze dne 21. prosince 2011, druhá hodnotící zpráva projektu EU Pilot.

Příklady zpoždění při řízení v rámci projektu EU Pilot

V případě jedné země trvalo Komisi 16 měsíců, než po zjištění problému zaslala členskému státu úřední dopis, a dalších 6 měsíců, než zahájila řešení případu v rámci projektu EU Pilot.

V případě jiného členského státu trvalo Komisi téměř 20 měsíců od obdržení stížnosti, než zahájila řízení v rámci projektu EU Pilot.

Jeden z případů v rámci projektu EU Pilot byl zahájen v roce 2012 a dosud nebyl uzavřen, protože je třeba provést ověření správného provádění uskutečněných legislativních změn.

93

Informace o případech v rámci projektu EU Pilot se nezveřejňují ani v průběhu řešení, ani po uzavření případu. Takže v i v případě, kdy tyto postupy zajistí nápravu v některé zemi, nemohou pomoci dalším dotčeným stranám ani přispět k vytvoření zavedené právní praxe EU v této oblasti.

Komise řízení o nesplnění povinnosti téměř nevyužívá**94**

Jestliže Komise po předchozích konzultacích v rámci projektu EU Pilot dojde k závěru, že evropská pravidla nejsou správně uplatňována, může vůči dotčenému členskému státu zahájit řízení o nesplnění povinnosti. Komise má pravomoc pokusit se zastavit protiprávní jednání, v případě potřeby i postoupením případu Soudnímu dvoru Evropské unie. Může tak učinit buď na základě stížnosti, kterou obdržela⁵⁴, nebo z vlastního podnětu.

95

Případ může být vyřešen, pokud členské státy poskytnou nezbytné dodatečné informace, které přesvědčí Komisi, že k žádnému protiprávnímu jednání nedošlo, nebo pokud přijmou stanovisko Komise a dotčené protiprávní jednání ukončí.

96

V rámci balíčku předpisů v oblasti služeb v roce 2012 Komise ohlásila „politiku nulové tolerance“. Rozhodla se však, že do tohoto rámce „nulové tolerance“ bude zahrnuta pouze omezená část požadavků (viz **rámček 5**).

54 Všechny stížnosti týkající se jakékoli věci, včetně stížností, které vedou k zahájení postupů v rámci projektu EU Pilot nebo řízení o nesplnění povinnosti, jsou registrovány v databázi CHAP (registrační systém stížností a dotazů). Údaje v databázi CHAP zahrnují upozornění, pokud se stížností týkají článku 56 (volný pohyb služeb) nebo článku 49 (svoboda usazování) SFEU.

„Nulová tolerance“ vůči porušování pravidel

Komise se rozhodla, že svou politiku „nulové tolerance“ bude prosazovat pouze v případě porušování pravidel souvisejících s následujícími závazky stanovenými ve směrnici o službách:

Směrnice zakazuje řadu diskriminačních a zvláště zatěžujících požadavků, které jsou uvedeny v článku 14.

Směrnice zavádí konkrétní povinnosti určené ke zjednodušení povolovacího postupu:

- 1) tichý souhlas, tj. pokud orgány státní správy neodpoví, považuje se povolení za udělené, podle čl. 13 odst. 4,
- 2) celostátní platnost povolení podle čl. 10 odst. 4.

Směrnice zakazuje absolutní zákazy obchodních sdělení pro regulovaná povolání podle článku 24.

Požadavky na usazení znemožňují poskytování přeshraničních služeb. Jedná se o jeden z nejrestriktivnějších požadavků uvedených v čl. 16 odst. 2 směrnice o službách (doložka o volném pohybu služeb) a členské státy jej nesmí poskytovatelům služeb ukládat.

Zdroj: COM(2012) 261 final, Partnerství pro nový růst ve službách na období 2012–2015, s. 4.

97

Tato politika se zaměřuje pouze na nejrestriktivnější požadavky v oblasti působnosti směrnice. Nevztahuje se na další překážky a bariéry, u nichž je třeba posoudit a případně kriticky zhodnotit odůvodnění proporcionality poskytnuté členskými státy. Komise zaujímá postoj, podle něhož se nemůže vyjadřovat ke konkrétním případům, o kterých může rozhodnout pouze Soudní dvůr. Komise se však zdráhá postupovat případy Soudnímu dvoru, pokud si není naprosto jista, že rozsudek potvrdí porušení právních předpisů.

98

V některých případech poskytla Komise formou prezentací na zasedání odborných skupin pokyny k novým požadavkům založeným na oznámeních týkajících se legislativních opatření prostřednictvím systému IMI. Politika „nulové tolerance“ se však nevztahuje na požadavky stanovené členskými státy, které Komise považuje za neodůvodněné.

99

Po zavedení směrnice bylo zahájeno pouze devět řízení pro nesplnění povinnosti týkajících se nesouladu vnitrostátních právních předpisů se směrnicí. Toto číslo je malé v porovnání s počtem problémů oznámených v průběhu vzájemných hodnocení, kontrol fungování a ve zprávě o provádění (balíček předpisů v oblasti služeb) a není v souladu s politikou „nulové tolerance“ ohlášenou Komisí.

Případy nesplnění povinnosti se řeší příliš dlouho**100**

Podle údajů poskytnutých Komisí byla průměrná doba trvání 18 případů, které nebyly vyřízeny k 1. říjnu 2014 a které se týkaly směrnice, 19,6 měsíce. Již v této době tak byl překročen cíl 18 měsíců stanovený Komisí na vyřízení takovýchto případů nesplnění povinnosti. Ke konci roku 2015 – tedy zhruba o patnáct měsíců později – bylo z těchto případů nevyřízeno stále jedenáct. Komise systematicky neshromažďuje ani nezveřejňuje informace o délce uzavřených řízení o nesplnění povinnosti, která se týkají směrnice o službách.

101

Kromě 20 případů týkajících se pozdního provedení směrnice (viz bod 19) a devíti případů nesouladu právních předpisů se směrnicí (viz bod 99) bylo projednáváno 55 případů⁵⁵ týkajících se nesprávného uplatňování či provedení směrnice o službách a 20 podobných případů nesplnění povinnosti souvisejících s články 49 (svoboda usazování) a 56 (volný pohyb služeb) SFEU. Jedná se o případy, kdy byla směrnice provedena ve vnitrostátním právu správně, avšak ustanovení právních předpisů nebyla v praxi správně provedena či uplatňována.

Jednotlivé stížnosti v souvislosti se službami se řeší pravidelně, během řízení o nesplnění povinnosti však dochází k dlouhým obdobím nečinnosti**102**

Soudní dvůr projednával deset případů protiprávního jednání, které buď souvisely s překážkami zjištěnými během návštěv a oznámeními Komisí a členským státům, nebo u nichž postupy trvaly příliš dlouho.

55 Stav ke dni 1. dubna 2015.

103

Případy uvedené v registračním systému stížností Komise (CHAP) byly pravidelně sledovány. Případy týkající se směrnice byly postoupeny GR pro vnitřní trh a služby, které následně vypracovalo odpověď nebo zahájilo případ v rámci projektu EU Pilot a postupy předcházející řízení o nesplnění povinnosti. Ve všech případech probíhala opakovaná komunikace mezi Komisí a členskými státy. Jakmile však bylo zahájeno řízení pro nesplnění povinnosti, docházelo ke značným zpožděním a v jednotlivých případech nastávala dlouhá období nečinnosti a zpoždění na straně členských států. Například v jednom případě trvalo období nečinnosti od února 2012 do března 2014, a v jiném případě trvala přestávka v korespondenci Komise od listopadu 2012 do května 2015, ačkoli poté bylo rozhodnutí přijato rychle.

104

Přestože uzavírání případů trvá déle, než se očekávalo nebo plánovalo, všechna uzavřená řízení o nesplnění povinnosti vedla k tomu, že dotčený členský stát změnil své právní předpisy, takže došlo k nápravě zjištěných problémů. Lze tedy učinit závěr, že pokud jsou řízení o nesplnění povinnosti zahájena, vedou nakonec k legislativním změnám v členských státech. Jejich počet je však stále velmi nízký. Kromě toho jakmile Komise oznámí zahájení řízení o nesplnění povinnosti, podrobná dokumentace se ani po uzavření případu nezveřejní, což snižuje transparentnost řízení a má nepříznivý dopad na vývoj obecné právní praxe.

Soudnímu dvoru byl předložen pouze jeden případ

105

Jestliže Komise postoupí případ některého členského státu Soudnímu dvoru, je úkolem Komise, aby předložila důkazy o porušení práva EU. Pokud nejsou předložené důkazy dostatečně přesvědčivé, je Soudní dvůr oprávněn vynést rozsudek proti Komisi a prohlásit případ za nepřijatelný nebo neodůvodněný. Na základě směrnice⁵⁶ Komise předložila Soudnímu dvoru pouze jeden případ porušení práva⁵⁷ (viz **rámeček 6**).

56 Články 14, 15 a 16.

57 Věc C-179/14, Komise v. Maďarsko, 2012/4083.

Případ porušení práva předložený Soudnímu dvoru

Evropská komise se rozhodla předložit případ Maďarska Soudnímu dvoru Evropské unie s návrhem na zrušení právních předpisů v oblasti vydávání stravenek a volnočasových a rekreačních poukázek. Komise se domnívá, že omezení zavedená maďarskou právní úpravou s účinností od 1. ledna 2012 jsou v rozporu se základními zásadami svobody usazování a volného pohybu služeb zakotvenými ve Smlouvě o fungování EU (články 49 a 56 Smlouvy o fungování EU) i se směrnicí o službách (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu).

V roce 2011 změnilo Maďarsko právní úpravu vydávání stravenek na (studená a teplá) jídla, stejně jako volnočasových a rekreačních poukázek poskytovaných zaměstnavateli zaměstnancům, jež se považují za věcné dávky, a tudíž se na ně vztahuje výhodnější daňový režim i režim odvodů do systému sociálního zabezpečení. Tato právní úprava nabyla účinnosti dne 1. ledna 2012, a to bez přiměřeně dlouhého přechodného období nebo přechodných opatření. Před tímto datem nestanovila vnitrostátní právní úprava v souvislosti s vydáváním uvedených stravenek či s jejich podobou žádné zvláštní podmínky.

Tato nová právní úprava vytvořila monopol pro státní nadaci odpovědnou za vydávání stravenek na studená jídla (v listinné a elektronické podobě) a stravenek na teplá jídla (v listinné podobě) poskytovaných zaměstnavateli zaměstnancům. Kromě toho zavádí velmi přísné podmínky pro vydávání stravenek na teplá jídla, stejně jako volnočasových a rekreačních poukázek, které jsou považovány za věcné dávky a které již nemohou být vydávány v elektronické podobě.

V důsledku této nové právní úpravy je řada provozovatelů, kteří na trhu se stravenkami (poukázkami) na teplá i studená jídla působí už řadu let, nyní vyloučena z trhu s poukázkami, jež jsou považovány za věcné dávky.

Vzhledem k tomu, že Maďarsko neuvedlo svou právní úpravu do souladu s odůvodněným stanoviskem zasláným v listopadu 2012, Komise se rozhodla případ postoupit Soudnímu dvoru. V říjnu 2015 projednávání případu stále probíhá.

106

Ve zprávách Komise, Evropského parlamentu a dalších orgánů, zejména v balíčku předpisů v oblasti služeb (červen 2012), byly přezkoumány nástroje pro prosazování a byla vydána doporučení pro budoucí činnost. Účetní dvůr zjistil, že všechny navštívené členské státy se shodují na tom, že veškeré problémy porušování pravidel by měly být důsledně řešeny a že by měla být používána řízení o nesplnění povinnosti.

107

Komise dosud nevytvořila žádnou systematickou strategii pro posílení jednotného trhu v oblasti služeb, zejména v oblastech, na které se vztahuje směrnice. Stávající činnosti v oblasti prosazování se ne vždy soustřeďují na hospodářsky nejvýznamnější průmyslová odvětví vybraná pomocí přístupu založeného na riziku.

Doporučení pro jednotlivé země nebyla zcela úspěšná

108

Kromě řízení o nesplnění povinnosti se Komise snaží ovlivňovat členské státy prostřednictvím doporučení pro jednotlivé země související se směrnicí o službách, která jsou vydávána v rámci evropského semestru. Tato doporučení jsou schvalována Radou. Komise se domnívá, že doporučení pro jednotlivé země mají větší politický dopad než řízení o nesplnění povinnosti, protože jsou schvalována a přijímána vládami členských států.

109

V červnu 2014 byly problémy související s „hospodářskou soutěží v odvětví služeb“ zahrnuty do 14 doporučení pro jednotlivé země⁵⁸. Komise například doporučila vládě Francie „odstranit neodůvodněná omezení v přístupu k regulovaným povoláním a jejich výkonu, snížit náklady spojené se vstupem na trh a podporovat hospodářskou soutěž v odvětví služeb“. V roce 2015 byl v této oblasti zaznamenán určitý pokrok⁵⁹. V některých zemích však buď nedošlo k žádnému pokroku, dosažený pokrok byl pouze omezený, nebo doporučení pro jednotlivé země nebyla řešena vůbec. Viz **rámeček 7**.

110

Přestože se Komise domnívá, že doporučení pro jednotlivé země mají větší politický dopad než řízení o nesplnění povinnosti, ne všechny členské státy se těmito doporučeními odpovídajícím způsobem řídí. Neexistuje žádný důkaz o tom, že by doporučení pro jednotlivé země byla při odstraňování překážek účinnější než řízení o nesplnění povinnosti.

58 http://ec.europa.eu/europe2020/pdf/csr2014/overview_recommendations_2014_by_member_state_en.pdf.

59 Například v oblasti regulovaných povolání, zejména co se týče lékáren a provozoven oční optiky, prostřednictvím podpory hospodářské soutěže v oblasti služeb, snížením regulační zátěže ovlivňující maloobchodní sektor zákonem „Loi relative à l'artisanat, au commerce et aux très petites entreprises“ (ACTPE), jehož cílem je zjednodušit postup pro zřízení maloobchodních prodejen, a návrhem zákona o hospodářské činnosti, který posiluje pravomoci orgánu pro hospodářskou soutěž.

Doporučení pro jednotlivé země z roku 2014 sledovaná v roce 2015, u nichž byl zaznamenán pouze omezený nebo žádný pokrok

Doporučení pro Maďarsko v bodě 5 uvádí, že by Maďarsko mělo „stabilizovat regulační rámec a posílit hospodářskou soutěž, mimo jiné odstraněním překážek v odvětví služeb“.

V roce 2015 však bylo zjištěno, že Maďarsko dosáhlo při řešení doporučení podle bodu 5 doporučení pro jednotlivé země a doporučení Rady pouze omezeného pokroku. Ve skutečnosti nebylo dosaženo v podstatě žádného pokroku při stabilizaci regulačního rámce a posílení hospodářské soutěže, zejména v odvětví služeb.

Doporučení pro Rakousko v bodě 4 uvádí, že by Rakousko mělo „odstranit nadměrné překážky pro poskytovatele služeb, mimo jiné co se týče požadavků na právní formu a požadavků týkajících se držení kapitálových podílů, a překážky pro zakládání společností poskytujících služby ve více oborech“.

Rakousko během vykazovaného období neučinilo žádný pokrok v oblasti reformem, například co se týče požadavků na právní formu a požadavků týkajících se držení kapitálových podílů a společností poskytujících služby ve více oborech. Dosud neproběhl žádný rozsáhlý přezkum stávajících omezení.

Doporučení pro Španělsko v bodě 6 uvádí, že Španělsko by mělo „do konce roku 2014 přijmout ambiciózní reformu služeb poskytovaných svobodnými povoláními a profesními sdruženími, určit profese vyžadující registraci v profesní organizaci, upravit problematiku transparentnosti a odpovědnosti profesních organizací, otevřít trh neodůvodněně vyhrazených činností a zabezpečit jednotnost trhu při přístupu ke službám poskytovaným svobodnými povoláními a při výkonu těchto služeb ve Španělsku, zkrátit lhůty, náklady a množství postupů potřebných pro zřízení podniku a odstranit neodůvodněné překážky zřizování velkoplošných maloobchodních prodejen, zejména prostřednictvím revize stávajících předpisů regionálního plánování“.

Pokud jde o přijetí reformy svobodných povolání a profesních sdružení, nebylo dosaženo žádného pokroku.

Určitého pokroku bylo dosaženo v úsilí o zkrácení lhůt, snížení nákladů a omezení množství postupů potřebných ke zřízení podniku.

111

Komise má povinnost koordinovat politiky týkající se jednotného trhu v Evropě a usilovat o odstranění neodůvodněných překážek obchodu v oblasti služeb. I několik let po uplynutí lhůty pro provedení směrnice o službách ve vnitrostátním právu překážky na vnitřním trhu služeb, na který se směrnice vztahuje, stále přetrvávají. Komise vytvořila řadu mechanismů pro odhalování překážek, vytvořila podpůrné struktury, které mají pomáhat členským státům při jejich odstranění, a přijala opatření za účelem alternativního řešení sporů. Komise se však zdráhá přistupovat k soudnímu projednání, dílem kvůli délce soudních řízení, ale také kvůli nedostatečné důvěře v sílu právních předpisů. Celkově byla Komise při zajišťování provedení směrnice jen zčásti úspěšná.

Provedení ve vnitrostátním právu a sledování provádění

112

Většina členských států neprovedla směrnici ve vnitrostátním právu včas. Komise monitorovala pokrok členských států a informovala o něm Radu pro konkurenceschopnost. Navštívené členské státy uznávají, že Komise na praktické úrovni poskytla výraznou podporu ve formě pomoci při provádění směrnice během postupu provedení ve vnitrostátním právu i po jeho dokončení tím, že pořádala rozpravy ve skupinách za účelem vzájemného hodnocení a poskytovala poradenství v rámci pravidelných setkání tematických skupin odborníků. Byly vydány pokyny pro provedení ve vnitrostátním právu ve formě příručky pro provádění, která je sice považována za užitečnou, nebyla však vydána včas na počátku tříleté lhůty, a přispěla tak ke zpoždění úplného provedení směrnice (viz body 16–20).

Doporučení 1

Komise by měla vypracovávat pokyny pro provedení ve vnitrostátním právu, které by měla zveřejnit co nejdříve po přijetí.

113

Postupy vzájemného hodnocení a následné kontroly fungování prokázaly, že přetrvává značný počet překážek. Členské státy se domnívají, že Komise mohla vyvinout větší úsilí k odstranění potenciálně neodůvodněných překážek, které byly v průběhu tohoto procesu odhaleny. Kromě toho Komise nezhodnotila dostatečně kriticky odůvodnění na základě proporcionality poskytnuté některými členskými státy. Výsledky nebyly využity na podporu dalšího systematického prosazování směrnice Komisí se zaměřením na hospodářsky nejvýznamnější problémy (viz body 21–36).

Závěry a doporučení

Doporučení 2

Výsledky vzájemných hodnocení a kontrol fungování by měly být následně sledovány, aby se tak řešil nesoulad s předpisy; Komise a členské státy by se měly zaměřovat na nejdůležitější hospodářské problémy.

114

Možný hospodářský přínos úplného provedení směrnice neznáme, ačkoli se jako jeden z dopadů často uvádí odhadovaná vyšší produktivita. Vzhledem k tomu, že nejsou k dispozici dostatečně podrobné údaje o odvětvích dotčených touto směrnicí, není prozatím možné její dopad spolehlivě vyčíslit. Komise teprve nedávno požádala členské státy o dostatečně podrobné členění národních účtů (viz body 37–42).

Doporučení 3

Komise by měla usilovat o to, aby byla otázka údajů potřebných pro posouzení dopadů nových právních předpisů řešena už na počátku legislativního procesu.

Provádění

115

Velmi významným rysem směrnice jsou jednotná kontaktní místa. Při jejich zřizování docházelo ke zpožděním a jejich kvalita se v jednotlivých členských státech výrazně liší, přičemž některé neprojevují dostatek ambicí ve snaze přizpůsobit jednotná kontaktní místa více potřebám podniků. Komise vypracovala chartu, která požaduje, aby členské státy k dosažení tohoto cíle vyvinuly významné úsilí, doposud se však nepodařilo dosáhnout uspokojivých výsledků (viz body 46–52).

116

Povědomí o jednotných kontaktních místech není velké a ne všechna jednotná kontaktní místa jsou dostatečně viditelná (viz body 53–55).

Doporučení 4

Členské státy by měly respektovat Chartu jednotných kontaktních míst, pokud jde například o poskytování informací ve více jazycích a umožnění dokončení všech správních kroků nezbytných k poskytování služeb přes hranice.

Závěry a doporučení

117

Správní spolupráce prostřednictvím systému IMI může být účinně využita pro účely směrnice, přesto je však využívána mnohem méně než např. v rámci směrnice o odborných kvalifikacích. Systém IMI je rovněž užitečným komunikačním nástrojem pro povinné oznamování, nebývá však dostatečně využíván vzhledem k nespokojenosti členských států s tím, jak Komise s oznámeními zachází, a k nedostatečné srozumitelnosti oznámení od ostatních členských států (viz body 56–64).

Doporučení 5

Normotvůrce by měl zavést odkladné lhůty pro oznámení návrhu požadavků a zajistit, aby byly zveřejněny na veřejně přístupných webových stránkách, čímž by byl umožněn lepší přístup a včasné podrobné zkoumání.

118

Existují doklady o tom, že řada spotřebitelů se nadále potýká s problémy při přístupu na jednotný trh služeb, ačkoli si formálně nestěžují. Komise by však mohla navrhnout rozšířit rozsah nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele tak, aby toto nařízení zahrnovalo článek 20 směrnice o službách (viz body 65–77).

Doporučení 6

Komise by měla pozměnit přílohu nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele tak, aby zahrnovala článek 20 směrnice o službách.

Prosazování

119

I když je projekt EU Pilot užitečným nástrojem pro spolupráci mezi členskými státy a Komisí, zahájení případu často trvá příliš dlouho a informace o jejich vyřešení se nezveřejňují. Takže i v případě, kdy projekt EU Pilot zajistí v některém případě nápravu, nepomůže to dalším dotčeným stranám ani to nepřispěje k vytvoření zavedené právní praxe EU v této oblasti (viz body 86–93).

Doporučení 7

Komise by neměla odkládat zahájení řízení v rámci projektu EU Pilot, pokud je zjištěn problém. Informace o problémech vyřešených prostřednictvím projektu EU Pilot by měly být sdíleny (v případě nutnosti se zachováním anonymity), což by přispělo k šíření osvědčených postupů.

120

Navzdory politice „nulové tolerance“ bylo zahájeno pouze devět řízení pro nesplnění povinností týkajících se nesouladu vnitrostátních právních předpisů se směrnicí. Vyřešení těchto řízení trvá příliš dlouho (v průměru dva roky) a pouze jediný případ nesplnění povinností vyplývajících ze směrnice o službách se ve skutečnosti dostal až k Soudnímu dvoru. Komise dosud nevytvořila žádnou systematickou strategii pro posílení jednotného trhu v oblasti služeb, zejména v oblastech, na které se vztahuje směrnice. Stávající činnosti v oblasti prosazování ne vždy používají přístup založený na riziku, aby se tak mohly soustředit na hospodářsky nejvýznamnější průmyslová odvětví (viz body 94–107).

Doporučení 8

Komise by měla maximálně zkrátit délku řízení o nesplnění povinností. Měla by uplatňovat přístup k zahajování řízení o nesplnění povinností založený na riziku a hospodářském významu dotčeného problému. Vzhledem k tomu, že se Komise sama domnívá, že o závažných problémech týkajících se provádění může rozhodovat pouze Soudní dvůr, měla by je v případě potřeby Soudnímu dvoru postupovat.

Tuto zprávu přijal senát IV, jemuž předsedá Milan Martin CVIKL, člen Účetního dvora, v Lucemburku na svém zasedání dne 3. února 2016.

Za Účetní dvůr

předseda

Vítor Manuel da SILVA CALDEIRA

Shrnutí

IV

Komise vymezila své priority ve sdělení o provádění směrnice o službách z roku 2012¹. Ve svém sdělení Komise vysvětluje, že se zaměřuje na prosazování, není to však jediná její oblast činnosti. Komise rovněž určila prioritní odvětví a stanovila opatření pro nadcházející roky, včetně akčního plánu pro obchod, reformy směrnice o uznávání odborných kvalifikací a vzájemného hodnocení zaměřeného na právní formu a držení podílů na kapitálu. Evropská rada tento soubor opatření přivítala ve svých závěrech ze dne 23. října 2013. Členské státy, jak zdůraznila Evropská rada, mají při provádění směrnice o službách ústřední úlohu.

Komise v první polovině roku 2015 zahájila několik řízení o nesplnění povinnosti, u nichž je zapotřebí posoudit přiměřenost vnitrostátního opatření. Komise například zahájila osm řízení o nesplnění povinnosti týkajících se právní formy a držení podílů na kapitálu či sazeb (což jsou podmíněné povinnosti, které stanoví článek 15 směrnice o službách). Řada řízení byla zahájena i na základě množstevních nebo územních omezení (článek 15 směrnice o službách) a na základě čl. 20 odst. 2 (nepřípustnost diskriminace v přístupu ke službám). Ve druhé polovině roku 2015 bylo zahájeno deset případů v rámci projektu EU Pilot ve věci nesplnění článku 8 směrnice o službách týkajícího se jednotlivých kontaktních míst, u nichž je opět nutné posouzení přiměřenosti.

V

Komise přistupuje k soudnímu projednání, je-li to zapotřebí. Komise určila svá prioritní odvětví a přijala opatření pro tato odvětví.

Část směrnice se opírá o posouzení přiměřenosti, která mají individuálně provádět členské státy a k nimž musí Komise přihlížet. (Například článek 15 a článek 39 požadují, aby členské státy vyhodnocovaly určité požadavky.) Rozhodnutí o opatřeních tudíž nejsou určena mírou důvěry, ale právním základem. Délka soudního řízení nikdy nebyla aspektem, který by bránil zahájení řízení o nesplnění povinnosti. Ve věci nepodmíněných povinností obsažených ve směrnici Komise reagovala neprodleně, a to formou velmi odpovídajícího počtu šetření z vlastního podnětu. Z průměrného počtu 80 případů v rámci projektu EU Pilot ročně Komise více než 30 případů zahajuje ze svého vlastního podnětu.

¹ http://ec.europa.eu/growth/single-market/services/services-directive/implementation/evaluation/index_en.htm.

VI

Pokud jde o hospodářský dopad směrnice o službách, studie z roku 2012 (http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/economic_paper/2012/pdf/ecp_456_en.pdf) se opírala o posouzení překážek v odvětvích služeb ve dvou okamžicích: před zavedením směrnice a po jejím zavedení (konec roku 2011). Komise rovněž provedla aktualizaci této studie, aby zohlednila vnitrostátní reformy, které byly provedeny v letech 2012 až 2014 (k dispozici na adrese: <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/13327/attachments/1/translations/en/renditions/native>). Kromě toho byla v nedávné době provedena podrobnější posouzení zbývajících překážek a hospodářského potenciálu jejich odstranění v prioritních odvětvích podnikatelských služeb a maloobchodu. Tato posouzení byla zveřejněna v pracovním dokumentu útvarů Komise o strategii pro jednotný trh (viz oddíly 2.3 a 2.4: <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/13405/attachments/1/translations/en/renditions/native>).

VII První odrážka

Komise v návaznosti na provedení vzájemných hodnocení z roku 2013 zahájila více než 30 případů (případy s nulovou tolerancí). Na základě vzájemného hodnocení zaměřeného na právní formu, držení podílů na kapitálu a sazby v roce 2014 zahájila patnáct případů v rámci projektu EU Pilot. V pěti z těchto patnácti případů byla dotčeným členským státům zaslána výzva, což znamená celkově zhruba 80 případů v rámci projektu EU Pilot ročně. Jedná se o jeden z nejvyšších počtů případů, které Komise zahájila ve věci jediného sekundárního právního předpisu. Tato činnost znamená obrovské úsilí ze strany členských států a Komise, neboť provedení směrnice si vyžádalo 1 584 vnitrostátních právních předpisů, což je nejvyšší počet opatření přijatých za účelem provedení směrnice do vnitrostátního práva, který byl kdy pro jediný sekundární právní předpis EU zapotřebí.

VII Druhá odrážka

EU Pilot je systém, jehož prostřednictvím Komise a členské státy v rané fázi projednávají možná porušení práva EU. Tato jednání podléhají zachování důvěrnosti; Komise nezveřejňuje, zda je/bylo vedeno řízení EU Pilot vůči konkrétnímu členskému státu v konkrétní věci. Komise si s členskými státy v rámci specializovaných fór vyměňuje osvědčené postupy v oblasti uplatňování práva Unie, včetně fungování projektu EU Pilot. Komise zveřejňuje informace o projektu EU Pilot souhrnně ve výroční zprávě o kontrole uplatňování práva EU (COM(2015) 329). Pokud by Komise měla zveřejňovat konkrétní informace o určitém případě v rámci projektu EU Pilot, musela by dodržovat své povinnosti zachování důvěrnosti vůči členským státům, které se musí posuzovat individuálně. Praxi Komise spočívající v důvěrném režimu probíhajících šetření v rámci projektu EU Pilot již potvrdil Soudní dvůr Evropské unie (rozsudek ve věci Petrie, T-191/99, rozsudek ve věci Spirlea, T 306/12, věc ClientEarth v. Komise, T-424/14 a T-425/14). Tyto rozsudky byly vydány ohledně žádostí o přístup k dokumentům, které podaly externí třetí strany. S ohledem na výše uvedené se Komise domnívá, že její současná politika šíření informací dosahuje řádné vyváženosti mezi nutností prosazovat osvědčené postupy týkající se uplatňování práva EU a nutností dodržovat povinnost důvěrnosti vůči členským státům. Komise je odhodlána šířit o projektu EU Pilot informace v souhrnné podobě.

VII Třetí odrážka

Komise má za to, že cílem řízení o nesplnění povinnosti je ukončit porušování práva EU a zajistit soulad v nejranější možné fázi. Dobu potřebnou k dosažení tohoto cíle se snaží maximálně omezit. Nejúčinnější cesta k dosažení uvedeného cíle však není vždy vázána na rychlost řízení o nesplnění povinnosti, neboť v některých případech by postup v řízení o nesplnění povinnosti bez zohlednění podmíněných situací mohl mít i protichůdné účinky.

VII Čtvrtá odrážka

Skutečnost, že případy nebyly postoupeny Soudnímu dvoru, nezbytně neznamená, že Komise nebyla při svém postupu týkajícím se nesplnění povinnosti aktivní; znamená to, že souladu bylo dosaženo ještě před postoupením případu. Účelem řízení o nesplnění povinnosti je zajistit soulad v nejranější možné fázi. V tomto ohledu je nástroj EU Pilot účinným nástrojem pro řešení problémů před zahájením formálního řízení o nesplnění povinnosti, přičemž v případě potřeby lze věc nakonec postoupit Soudnímu dvoru. Po zavedení projektu EU Pilot obecně počet řízení o nesplnění povinnosti, a tudíž i počet postoupení Soudnímu dvoru, drasticky poklesl. Jak je uvedeno v odpovědi, toto tvrzení platí pro řízení o nesplnění povinnosti obecně.

VIII První odrážka

Komise je nápomocna členským státům při provádění právních předpisů Unie a využívá k tomu komplexní škálu nástrojů prosazujících soulad s předpisy (prováděcí plány pro zásadní legislativní podněty, sítě a zasedání odborných výborů a pokyny). Balíček předpisů ke zlepšování právní úpravy, který byl přijat v květnu 2015, potvrdil podporu Komise pro členské státy v jejich úsilí o provedení předpisů (pokyny pro zlepšování právní úpravy, strany 33–35). V této souvislosti jsou návrhy významných směrnic doprovázeny prováděcími plány, které popisují problémy v oblasti provádění a příslušné podpůrné kroky, k nimž má Komise přistoupit.

Příručka k provádění směrnice o službách byla k dispozici sedm měsíců po přijetí směrnice o službách a 29 měsíců před koncem lhůty pro provedení směrnice. Před zveřejněním příručky se uskutečnily rozsáhlé konzultace a diskuse s členskými státy, obsah příručky byl tudíž členským státům dobře znám předem. Zveřejnit příručku bez řádné konzultace by znamenalo větší problém než prodlení při tomto zveřejnění.

VIII Druhá odrážka

V rámci nové agendy pro zlepšování právní úpravy Komise posiluje svůj přístup k posouzením a hodnocením dopadů s cílem zlepšit důkazní základnu, o kterou se opírají veškeré legislativní návrhy, aniž budou dotčena politická rozhodnutí. Komise otevřela svůj proces tvorby politik další veřejné kontrole a vstupům ze strany veřejnosti prostřednictvím internetového portálu, na němž lze sledovat iniciativy a nové veřejné konzultace v době, kdy Komise hodnotí stávající politiky nebo posuzuje možné nové návrhy.

VIII Čtvrtá odrážka

Strategie pro jednotný trh zboží a služeb, kterou Komise zveřejnila dne 28. října 2015, oznámila několik opatření, která mají zlepšit realizaci směrnice o službách, včetně reformy postupu oznamování. Komise zvažuje několik legislativních variant, včetně prvků, jako je odkladná lhůta a poskytnutí přístupu k oznámením pro zúčastněné subjekty v zájmu zajištění větší transparentnosti. Strategie pro jednotný trh poukazuje na skutečnost, že dosud není k dispozici poskytování informací na veřejně dostupné internetové stránce. Odpovídající návrh se plánuje na rok 2016.

VIII Pátá odrážka

Strategie pro jednotný trh ohlašuje takovouto revizi právních předpisů v oblasti ochrany spotřebitele, rovněž však také právní předpisy, které nabízejí konkrétnější rámec než článek 20 směrnice o službách.

Úvod

11

Komise upozorňuje, že GŘ pro vnitřní trh, průmysl, podnikání a malé a střední podniky vzniklo sloučením předchozích generálních ředitelství pro vnitřní trh a služby pro podniky a průmysl.

Připomínky

14

Komise určila oblasti, v nichž nedošlo k provedení směrnice, a přijala odpovídající opatření, např. politiku nulové tolerance a zahájení případů v oblastech právní formy, držení kapitálových podílů a sazeb. Členské státy jsou povinny zjistit omezení a překážky na svém území.

Komise shledala, že systematické uplatňování projektu EU Pilot je užitečné jakožto účinný způsob předcházení zdoluhavým právním řízením a rychlého zajišťování souladu členských států s právními předpisy.

Některá důležitá ustanovení směrnice vyžadují posouzení přiměřenosti, které má individuálně provést členský stát, a Komise musí k tomuto prvku přihlížet a musí dát pozor na to, aby nepřekročila oblast působnosti směrnice o službách.

15

Pokud jde o hospodářský dopad směrnice o službách, studie z roku 2012 (http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/economic_paper/2012/pdf/ecp_456_en.pdf) se opírala o posouzení překážek v odvětvích služeb ve dvou okamžicích: před zavedením směrnice a po jejím zavedení (konec roku 2011).

Komise provedla aktualizaci této studie, aby zohlednila vnitrostátní reformy, které byly provedeny v letech 2012 až 2014 (k dispozici na adrese: <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/13327/attachments/1/translations/en/renditions/native>). Kromě toho byla v nedávné době provedena také podrobnější posouzení zbývajících překážek a hospodářského potenciálu jejich odstranění v prioritních odvětvích podnikatelských služeb a maloobchodu. Tato posouzení byla zveřejněna v pracovním dokumentu útvarů Komise o strategii pro jednotný trh (viz oddíly 2.3 a 2.4: <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/13405/attachments/1/translations/en/renditions/native>).

17

Příručka byla k dispozici sedm měsíců po přijetí směrnice o službách a 29 měsíců před koncem lhůty pro provedení směrnice. Před zveřejněním příručky se uskutečnily rozsáhlé konzultace a diskuse s členskými státy, obsah příručky byl tudíž členskými státy dobře znám předem. Zveřejnit příručku bez řádné konzultace by znamenalo větší problém než malé prodloužení při jejím zveřejnění.

28

Komise zastává názor, že je třeba učinit více, aby se náročné provádění směrnice o službách zlepšilo. V roce 2015 provedly útvary Komise šetření, které navázalo na posouzení z roku 2012 a zkoumalo pokrok dosažený v období let 2012–2014. Šetření zjistilo, že opatření provedená v uvedeném období dodatečně přinesou jen 0,1 % HDP EU (z potenciálních 1,8 % HDP, která určila studie z roku 2012).

Komise je toho názoru, že by měla být provedena další opatření s cílem dále snížit omezení v oblasti právní formy, jak je zjevné například z doporučení pro jednotlivé země v rámci evropského semestru, rovněž s využitím nedávných opatření Komise, která se zaměřovala na takováto omezení v několika členských státech.

29

Komise vymezila své priority ve sdělení o provádění směrnice o službách z roku 2012². Ve svém sdělení Komise vysvětluje, že se zaměřuje na prosazování, není to však jediná její oblast činnosti. Komise rovněž určila prioritní odvětví a stanovila opatření pro nadcházející roky, včetně akčního plánu pro obchod, reformy směrnice o uznávání odborných kvalifikací a vzájemného hodnocení zaměřeného na právní formu a držení podílů na kapitálu. Evropská rada tento soubor opatření přivítala ve svých závěrech ze dne 23. října 2013. Členské státy, jak zdůraznila Evropská rada, mají při provádění směrnice o službách ústřední úlohu.

V létě 2012 se Komise obrátila na členské státy s dotazem, jak hodlají odstranit zjevná neplnění právních předpisů (případy nulové tolerance).

36

Cílem kontrol fungování nebylo určit překážky neslučitelné se směrnicí o službách. Po provedení kontrol fungování byla v roce 2013 pozměněna směrnice o uznávání odborných kvalifikací (viz původní návrh KOM(2011) 883 v konečném znění, oddíl 4.11, a sdělení Komise z roku (KOM (2011) 20, oddíl 4.2) a v roce 2015 je projednávána pozměněná směrnice o souborných cestovních službách (viz původní návrh Komise COM(2013) 512, oddíl 1.4 návrhu).

37

Podrobné posouzení reforem prováděných členskými státy od zavedení směrnice o službách do konce roku 2011 a jejich potenciálního hospodářského dopadu bylo zveřejněno v roce 2012.

Studie (http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/economic_paper/2012/pdf/ecp_456_en.pdf) nabízí podrobné vysvětlení ekonomických údajů použitých k provedení posouzení, jakož i jejich zdrojů (viz strany 19–20 a 67–68). U jednoho či více členských států mohou některé údaje scházet nebo být nedostupné. To je však u jakéhokoliv druhu ekonomické studie nebo ekonometrické analýzy velmi běžný problém.

38

Viz odpověď Komise k bodu 15.

² http://ec.europa.eu/growth/single-market/services/services-directive/implementation/evaluation/index_en.htm.

39

Viz též odpovědi Komise k bodům 37 a 38.

40

Viz odpovědi Komise k bodům 37 až 39.

Společná odpověď k bodům 41 a 42

Komise zahájila iniciativu, jež se pokouší dosáhnout úplnějšího a včasějšího předkládání údajů z národních účtů, které zveřejňuje Eurostat. Existuje však i několik dalších druhů statistických údajů týkajících se sektorů služeb, které umožňují hloubkovou analýzu trhů služeb (například strukturální statistiky podnikání, které má k dispozici Eurostat).

43

V oblasti informačních služeb nebo mechanismů spolupráce stanovila směrnice o službách jen jednotná kontaktní místa. Pokud jde o systém pro výměnu informací o vnitřním trhu, je v systému pro oblast služeb registrováno více než 6 000 příslušných orgánů. Počet výměn informací mezi orgány je dosud poměrně nízký, neboť členské státy podceňují potenciál systému (a existuje nedostatečné povědomí o právních povinnostech vyplývajících ze směrnice o službách, zejména na místní úrovni).

Síť evropských spotřebitelských center nebyla zřízena pro účely směrnice o službách. Zajišťuje celou škálu činností. Jednou z jejích hlavních úloh je prosazovat práva spotřebitelů v přeshraničních souvislostech. Evropská spotřebitelská centra se rovněž podílejí na prosazování práv spotřebitelů podle směrnice o službách, a to v míře, kterou jim umožňují jejich zdroje.

46

Zřízení jednotných kontaktních míst a zajišťování jejich řádného fungování je povinností členských států. Komise v průběhu celého tohoto procesu poskytuje podporu. Činí tak prostřednictvím dvou odborných skupin:

- EUGO – tato skupina nabídla platformu pro výměnu osvědčených postupů a pro organizaci a srovnávání s cílem poskytnout členským státům zpětnou vazbu ve věci výsledků a potřebných zlepšení (probíhá jednou ročně formou srovnávacích studií nebo uživatelského testování).
- Odborná skupina pro elektronické postupy – tato skupina byla zřízena, aby projednávala otázky týkající se interoperability elektronických postupů a specifických nástrojů, které Komise poskytuje, aby usnadnila plnění povinností podle článku 8 směrnice o službách. Tato technická podskupina již neexistuje. Problémy týkající se elektronických postupů jsou nyní řešeny podle nařízení (EU) č. 910/2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu (nařízení eIDAS).

47

Srovnávací přehled výsledků v oblasti vnitřního trhu nabízí možnost podávání ročních zpráv o fungování jednotných kontaktních míst. Základem této činnosti jsou externí studie, na které Účetní dvůr odkazuje, rovněž však také uživatelské testování, které Komise provádí společně s členskými státy. Uživatelské testování bylo s členskými státy provedeno v letech 2011, 2013 a 2015. V roce 2013 Komise do testování zapojila i podniky (prostřednictvím sítě Enterprise Europe, sdružení Eurochambers a Business Europe). Tato činnost v roce 2015 nepokračovala, neboť podnikové testování prováděl externí dodavatel v rámci studie.

51

Komise bude nadále poskytovat členským státům podporu vydáváním pokynů a doporučení na základě osvědčených postupů.

52

V návaznosti na studii zaměřenou na jednotná kontaktní místa se Komise rozhodla zahájit deset šetření v rámci projektu EU Pilot vůči deseti členským státům. Tato šetření v současné době probíhají (prosinec 2015).

54

Síť EUGO byla vytvořena, aby koordinovala opatření orgánů týkající se jednotných kontaktních míst, jež mají přispět ke zvýšení povědomí podnikatelů a podniků o tom, jak mohou získat podrobné informace o podnikání v zahraničí a jak mají splnit správní formality související se založením podniku nebo s přeshraničním poskytováním služeb.

55

Komise se snaží rozšířit přístup k jednotným kontaktním místům, například prostřednictvím lepších odkazů vedoucích z internetové stránky pro podniky na portálu Vaše Evropa. V rámci programu COSME Komise navrhla financování projektů zvyšujících přeshraniční povědomí o jednotných kontaktních místech, zejména se zaměřením na on-line činnosti.

60

Zřetelnost a kvalita oznámení zasílaných prostřednictvím systému IMI, zvláště pak posouzení přiměřenosti vnitrostátních předpisů vyžadovaného podle směrnice o službách, závisejí na oznamujícím členském státu. Aby usnadnila posuzování oznámení, poskytuje Komise všem členským státům překlad do angličtiny a zpřístupňuje tento překlad v systému IMI.

Je třeba upozornit, že vzhledem k tomu, že podle směrnice o službách neexistuje povinnost oznamovat návrhy opatření, jsou ve většině případů oznámená opatření již přijata. Za této situace je pro Komisi jediným účinným nástrojem pro řešení takových opatření řízení o nesplnění povinnosti, zatímco ve fázi návrhu by kroky Komise byly efektivnější. V rámci strategie pro jednotný trh Komise oznámila legislativní podnět, který má tuto problematiku řešit.

61

Komise si je vědoma několika požadavků na oznámení, která měly členské státy zaslat, avšak neučinily tak. Na rozdíl od systému zřízeného podle směrnice o transparentnosti (dříve 98/34/ES, nyní 2015/1535/EU) doplněné judikaturou Soudního dvora Evropské unie (věc C-194/94 *CIA Security*), kde nelze uplatnit vnitrostátní opatření, není-li podáno oznámení, podle směrnice o službách sankce tohoto druhu neexistují. Komise zvažuje zavést v rámci svých legislativních kroků podle strategie pro jednotný trh ustanovení, podle kterého neoznámení požadavek zneplatňuje, což by mělo členské státy povzbudit, aby oznámení podávaly.

62

Ačkoli směrnice o službách i směrnice o transparentnosti stanoví povinnost oznamovat nové požadavky, směrnice o službách neobsahuje žádnou povinnost oznamovat návrhy opatření a neuvádí žádnou odkladnou lhůtu, což závažně omezuje možnost Komise zasáhnout. Číselné údaje ukazují, že velkou většinu oznámených opatření již členské státy přijaly. Kromě toho oznámení podle směrnice o službách nejsou pro zúčastněné subjekty a obecně pro podnikatelskou sféru transparentní, tudíž tyto strany nemohou na návrh opatření reagovat. S cílem zlepšit postup oznamování v oblasti služeb Komise zvažuje několik legislativních variant, včetně prvků, jako je odkladná lhůta a poskytnutí přístupu k oznámením pro zúčastněné subjekty v zájmu zajištění větší transparentnosti. Poskytování informací na veřejně dostupné internetové stránce lze považovat za nástroj k dosažení této transparentnosti.

66

Některá evropská spotřebitelská centra (ESC) hostí i kontaktní místo podle směrnice o službách, činnosti těchto kontaktních míst jsou však odděleny od činnosti evropských spotřebitelských center, což jsou struktury spolufinancované Evropskou komisí a členskými státy, které mají pomáhat spotřebitelům s problémy týkajícími se jejich přeshraničních nákupů.

67

Na úrovni EU byly zveřejněny brožury, které mají zajistit lepší informovanost spotřebitelů, v neposlední řadě publikace „*Buying services everywhere in the EU*“ (Nákup služeb kdekoli v EU)³, která spotřebitele jasně informuje o jejich právech. Hlavní osvětová činnost však musí probíhat na vnitrostátní úrovni, aby byly zohledněny zvláštní potřeby občanů v různých členských státech týkající se komunikace.

Sítí ESC uváděných 222 stížností v souvislosti s článkem 20 představuje jen dílčí soubor všech stížností spotřebitelů, neboť ne všechny tyto stížnosti jsou oznamovány sítí ESC, ale mohou být podány vnitrostátním orgánům, sdružením spotřebitelů nebo Komisi (například přibližně 1 000 stížností bylo podáno na internetových stránkách Vaše Evropa – Poradenství nebo služby Europe Direct).

75

Pokyny Komise z roku 2012 nejsou účinné, pokud jde o poskytování právní jistoty pro obchodníky a spotřebitele a objasňování ustanovení čl. 20 odst. 2. Jsou tudíž nezbytná další opatření, která budou uvedené zásady realizovat a vypracují konkrétní pravidla zamezující diskriminaci na základě státní příslušnosti nebo místa bydliště účastníků trhu. Ve strategii pro jednotný trh Komise oznámila, že přijme legislativní opatření s cílem bojovat s neodůvodněným odlišným zacházením se spotřebiteli na základě místa bydliště nebo státní příslušnosti z hlediska přístupu, cen nebo jiných podmínek prodeje. Zahrnuje to i určení a zákaz konkrétních forem diskriminace na základě místa bydliště, které se neopírají o objektivní a ověřitelné faktory.

76

Kontrolní akce jsou prováděny podle článku 9 nařízení (EU) č. 2004/2006 o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele, které obsahuje přílohu s výčtem dotčených hmotněprávních předpisů. Směrnice o službách v současnosti v uvedené příloze není zařazena, a proto nelze provádět kontroly zaměřené na to, zda podniky dodržují ustanovení této směrnice týkající se spotřebitelů (tj. článek 20). V rámci strategie pro jednotný trh je cílem doplnit článek 20 do přílohy nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele. To by znamenalo, že uvedený článek bude podléhat všem ustanovením nařízení: nejen ustanovením o kontrolních akcích (článek 9), ale i obecným ustanovením, například pokud jde o žádosti o vzájemnou pomoc (články 6, 7 a 8).

3 <http://bookshop.europa.eu/en/buying-services-everywhere-in-the-eu-pbKM0414646/?CatalogCategoryID=X0gKABstUGQAAAEjwZAY4e5L>.

77

Externí hodnocení skutečně doporučuje rozšířit kontrolní akce, neboť představují výkonné nástroje prosazování. Tuto skutečnost zohledňuje přezkum nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele, neboť jedním z opatření, která budou navržena, je zvýšení účinnosti koordinovaných opatření (podle článku 9 nařízení), například kontrolních akcí. Externí hodnocení jasně rozlišilo mezi stávajícím rámcem nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele a tím, čeho je zapotřebí dosáhnout pro posílení jeho mechanismů spolupráce jako takových a pro rozšíření oblasti působnosti přílohy nařízení. Vzhledem k tomu, že v současnosti nejsou do přílohy nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele zařazena žádná ustanovení směrnice o službách, neexistuje konkrétní doporučení týkající se kontrolních akcí ve vztahu ke směrnici o službách.

Pokud jde o oblast působnosti přílohy, externí hodnocení nedoporučuje zohlednit v příloze celou směrnici o službách, a to z důvodů, na které Účetní dvůr odkazuje a které jsou převzaty ze zprávy o externím hodnocení. Při přípravě přezkumu nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele však bylo posouzení v rámci externího hodnocení týkající se důležitého přeshraničního aspektu této směrnice zohledněno a Komise hodlá navrhnout pouze zařazení článku 20 (jak je vysvětleno v odpovědi Komise k bodu 76).

82

Otázky provádění týkající se směrnice o službách představují velmi často strukturální problémy související s regulací, a nikoli se správním pochybením. Navíc strategie pro jednotný trh stanoví, že síť SOLVIT bude posílena, aby byla schopna řešit více strukturálních problémů a problémů, které nezbytně nemusí mít přeshraniční rozměr.

83

Komise je síti SOLVIT nápomocna a podporuje její fungování takto:

- a) organizace pravidelných školení a akcí sítě ve spolupráci s vnitrostátními středisky SOLVIT;
- b) návrh a aktualizace příručky řešení případů v síti SOLVIT ve spolupráci s vnitrostátními středisky SOLVIT;
- c) poskytování pomoci při řešení případů na žádost středisek SOLVIT. U složitých případů to může zahrnovat poskytování neformálního právního poradenství;
- d) správa a údržba databáze SOLVIT a veřejného rozhraní a zajišťování zvláštní odborné přípravy a materiálů, které mají střediskům SOLVIT usnadnit používání databáze;
- e) sledování kvality a výsledků středisek SOLVIT a jimi řešených případů;
- f) zajišťování dobré provázanosti vyřizování stížností a sítě SOLVIT;
- g) informování středisek SOLVIT (na jejich žádost) o návazných krocích Komise týkajících se nevyřešených případů, u nichž byla podána stížnost Komisi.

89

Projekt EU Pilot je v první řadě nástrojem, který má zajistit dosažení souladu členských států s právními předpisy a předcházet zahájení řízení o nesplnění povinnosti. To vyžaduje důkladnou analýzu a soustavný dialog.

90

Doba od registrace první stížnosti činí 16,6 měsíce. Průměrná délka případu v rámci projektu EU Pilot tudíž činí jedenáct měsíců.

Rámeček 4 – Příklady zpoždění při řízení v rámci projektu EU Pilot

Komise zahájila řešení případu v rámci projektu EU Pilot v listopadu 2012 a výzvu (první krok v řízení o nesplnění povinnosti) zaslala v říjnu 2013. Fáze v rámci projektu tedy trvala jen jedenáct měsíců.

Třetí případ byl zahájen v březnu 2012 a uzavřen v květnu 2013 za účelem dalšího zpracování v rámci řízení o nesplnění povinnosti. Žádost Komise o doplňující informace v únoru 2013 je důvodem mírného prodloužení při uzavírání případu v rámci projektu EU Pilot.

93

EU Pilot je systém, jehož prostřednictvím Komise a členské státy v rané fázi projednávají možná porušení práva EU. EU Pilot je neformální, ale strukturovaný dialog mezi Komisí a dotčeným jednotlivým členským státem, jehož cílem je rychle nalézt řešení a vyhnout se využití formálního řízení o nesplnění povinnosti. Jestliže tento dvoustranný dialog vede k uspokojivému výsledku, bude případ v rámci projektu EU Pilot uzavřen. Pokud naopak bylo zjištěno možné porušení práva EU, ale nebylo možné v této rané fázi najít řešení, může Komise zahájit řízení o nesplnění povinnosti (zasláním výzvy členskému státu). Tento dialog podléhá zachování důvěrnosti. Komise nezveřejňuje, zda je/bylo vedeno řízení EU Pilot vůči konkrétnímu členskému státu v konkrétní věci. Komise si s členskými státy v rámci specializovaných fór vyměňuje osvědčené postupy v oblasti uplatňování práva Unie, včetně fungování projektu EU Pilot. Komise zveřejňuje informace o případech nesplnění povinnosti, tj. případech, kdy Komise zahájila formální řízení pro porušení práva EU tím, že zaslala danou výzvu. Jakmile je zahájeno řízení o nesplnění povinnosti a zaslána výzva, Komise zveřejní název a číslo případu (http://ec.europa.eu/atwork/applying-eu-law/infringement-s-proceedings/infringement_decisions/?lang_code=cs). Totéž platí pro fázi odůvodněného stanoviska, kdy je zveřejněna i stručná tisková zpráva. Ve fázi postoupení věci Soudnímu dvoru Komise zveřejňuje podrobnější tiskovou zprávu. Komise zveřejňuje informace o projektu EU Pilot souhrnně ve výroční zprávě o kontrole uplatňování práva EU (COM(2015) 329). Pokud by Komise měla zveřejňovat konkrétní informace o případu v rámci projektu EU Pilot, bylo by to v rozporu s povinnostmi zachování důvěrnosti, které má vůči členským státům v rámci kroků před řízením o nesplnění povinnosti (což by mohlo podkopat důvěru vnitrostátních orgánů v těchto a dalších případech). Praxi Komise spočívající v důvěrném režimu probíhajících šetření v rámci projektu EU Pilot potvrdil Soudní dvůr Evropské unie (rozsudek ve věci Petrie (T-191/99), rozsudek ve věci Spirlea (T 306/12), věc ClientEarth v. Komise (T-424/14 a T-425/14)).

S ohledem na výše uvedené se Komise domnívá, že její současná politika šíření informací dosahuje řádné vyváženosti mezi nutností prosazovat osvědčené postupy týkající se uplatňování práva EU a vztahy Komise k členským státům z hlediska dodržování důvěrnosti. Komise je odhodlána zvažovat nejlepší metody šíření souhrnných informací o projektu EU Pilot.

97

Komise v první polovině roku 2015 zahájila několik řízení o nesplnění povinnosti, u nichž bylo zapotřebí posoudit přiměřenost vnitrostátního opatření. Komise například zahájila osm řízení o nesplnění povinnosti týkajících se právní formy a držení podílů na kapitálu či sazeb (což jsou podmíněné povinnosti, které stanoví článek 15 směrnice o službách). Řada řízení byla zahájena i na základě množstevních nebo územních omezení (článek 15 směrnice o službách) a na základě čl. 20 odst. 2 (nepřípustnost diskriminace v přístupu ke službám). Ve druhé polovině roku 2015 bylo zahájeno deset případů v rámci projektu EU Pilot ve věci nesplnění článku 8 směrnice o službách týkajícího se jednotných kontaktních míst, u nichž je opět nutné posouzení přiměřenosti. Jestliže Komise postoupí případ některého členského státu Soudnímu dvoru, je úkolem Komise, aby předložila důkazy o porušení práva EU a o tom, že před podáním žaloby u Soudního dvora poskytla členskému státu příležitost přednést své argumenty. Jestliže Komise takové důkazy nepředloží, je Soudní dvůr oprávněn vynést rozsudek proti Komisi a prohlásit případ za nepřipustný nebo neodůvodněný.

98

Politika nulové tolerance byla koncipována ihned po provedení vzájemného hodnocení jakožto politika pro řešení nepodmíněných povinností, tj. povinností, které nezávisely na analýze přiměřenosti. Na počátku provádění směrnice o službách byly tyto povinnosti považovány za prioritu Komise. Jak je však uvedeno v odpovědi Komise na bod 97, následně Komise zahájila řízení o nesplnění povinnosti ve věci neodůvodněných požadavků.

99

Ve věci nesouladu vnitrostátních právních předpisů Komise zahájila mnohem více než devět případů a zahájila devět řízení o nesplnění povinnosti na základě politiky nulové tolerance, což znamená, že pokud jde o výběr opatření zařazených ve směrnici o službách (které může Komise označit za nepodmíněné povinnosti), neměla by být s členskými státy vedena žádná řízení o nesplnění povinnosti z důvodu nesouladu s vnitrostátními právními předpisy. Jestliže nejsou vedena řízení o nesplnění povinnosti vůči členským státům, je tedy „nulová tolerance“ naplněna. Ačkoli bylo uzavřeno devět řízení o nesplnění povinnosti, Komise zahájila přibližně 40 šetření. Uvedených devět řízení o nesplnění povinnosti lze proto považovat za dobrý výsledek, neboť ostatní případy byly vyřešeny v předcházejících fázích šetření. Musíme přihlédnout k tomu, že Komise odvozovala případy nulové tolerance od zprávy o vnitrostátních překážkách, která tvoří základ prováděcího balíčku z roku 2012. Po prozkoumání této zprávy Komise určila nepodmíněné povinnosti, které členské státy nespĺnily. Důsledkem této činnosti je uvedených 40 zahájených šetření.

100

Komise potvrzuje, že cílem u řízení o nesplnění povinnosti bylo osmnáct měsíců a že průměrná doba trvání činila u řízení týkajících se směrnice o službách 19,6 měsíce. Tato řízení zahrnují politicky velmi citlivé případy. Doba trvání řízení týkajících se směrnice o službách je kratší než průměrná délka řízení týkajících se jiných směrnic v oblasti vnitřního trhu.

101

Jak Komise vysvětlila ve své odpovědi na bod 99, tzv. řízení „týkající se nesouladu vnitrostátních právních předpisů“ jsou řízení v rámci nulové tolerance, která Komise zahájila ze svého podnětu.

104

Doba trvání řízení týkajících se směrnice o službách je kratší než průměr. Kromě toho má Komise za to, že legislativní změny v členských státech nejsou jen důsledkem zahajování řízení o nesplnění povinnosti: od zavedení projektu EU Pilot bylo mnoho případů vyřešeno před zahájením řízení o nesplnění povinnosti. Úspěch projektu EU Pilot vysvětluje nižší počet řízení o nesplnění povinnosti a následných postoupení věci Soudnímu dvoru. Pokud jde o dostupnou dokumentaci, rozhodnutí Komise týkající se řízení o nesplnění povinnosti jsou veřejně dostupná na internetových stránkách Komise. Kromě toho výroční zpráva Komise o kontrole uplatňování práva EU nabízí úplný přehled řízení o nesplnění povinnosti, která Komise řešila v předcházejícím roce. Jak uznal Soudní dvůr, v průběhu těchto řízení by mělo být zachováno ovzduší vzájemné důvěry mezi Komisí a dotčeným členským státem. Tato politika je uplatňována i v kontextu žádostí o přístup k dokumentům (viz čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001 o přístupu k dokumentům). V souladu s uvedenou judikaturou však Komise co nejdříve po uzavření šetření a za předpokladu, že šetření nesouvisí s jinými probíhajícími šetřeními, již tento obecný předpoklad neuplatňuje a zkoumá každou žádost s cílem poskytnout co nejširší možný přístup podle nařízení (ES) č. 1049/2001.

Rámeček 6 – Případ porušení práva předložený Soudnímu dvoru

Jak je uvedeno ve výroční zprávě o kontrole uplatňování práva EU (2014)⁴, celkové snížení počtu řízení o porušení Smlouvy lze uvést do souvislosti s výrazným nárůstem počtu rozhodnutí o předběžných otázkách podle článku 267 SFEU od roku 2010. Přibližně v polovině svých rozsudků podle článku 267 SFEU se Soudní dvůr od roku 2010 zabýval otázkami souladu vnitrostátních právních předpisů s právními předpisy EU a v mnoha případech našel neshody. Ačkoli rozhodnutí o předběžných otázkách se od rozsudků o porušení Smlouvy liší, poskytují Komisi další příležitost systematictěji zajišťovat nápravu porušování práva Unie vyplývajících z vnitrostátních právních předpisů nebo jejich uplatňování.

Generální advokát vydal své stanovisko v září roku 2015.

107

Strategie prosazování právních předpisů v oblasti upravené směrnicí o službách se opírá o různé nástroje: nesplnění povinnosti, společenská odpovědnost podniků a dialog s členskými státy. Opatření Komise musí přihlížet ke všem jednotlivým nástrojům. Od roku 2007 Komise stanovila své priority v rámci opatření k prosazování právních předpisů a tyto priority vymezila ve sdělení z roku 2012. Tyto priority jsou samozřejmě prosazovány s ohledem na povinnost Komise jakožto strážce Smlouvy. Podrobnější politika založená na prioritách bude dále rozvíjena v rámci strategie pro jednotný trh.

108

Doporučení pro jednotlivé země v rámci evropského semestru se týkají otázek a problémů, které byly analyzovány a projednány mezi členskými státy a Komisí, jakož i na úrovni Rady. Z toho plyne silnější politická odpovědnost. Také řízení o nesplnění povinnosti mohou mít politické dopady.

110

Viz odpověď Komise k bodu 108.

4 COM(2015) 329 final.

Závěry a doporučení

111

Komise přistupuje k soudnímu projednání, je-li to zapotřebí. Komise určila svá prioritní odvětví a zabývá se jimi.

Velká část směrnice se opírá o posouzení přiměřenosti, která mají individuálně provádět členské státy a k nimž musí Komise přihlížet. (Například článek 15 a článek 39 požadují, aby členské státy vyhodnocovaly určité požadavky.) Rozhodnutí o opatřeních tudíž nejsou určena mírou důvěry, ale právním základem. Délka soudního řízení nikdy nebyla aspektem, který by bránil zahajování řízení o nesplnění povinnosti. Ve věci nepodmíněných povinností obsažených ve směrnici Komise reagovala neprodleně, a to formou velmi odpovídajícího počtu šetření z vlastního podnětu. Z průměrného počtu 80 případů v rámci projektu EU Pilot ročně Komise více než 30 případů zahajuje ze svého vlastního podnětu.

112

Příručka byla k dispozici sedm měsíců po přijetí směrnice o službách a 29 měsíců před koncem lhůty pro provedení směrnice. Před zveřejněním příručky se uskutečnily rozsáhlé konzultace a diskuse s členskými státy, obsah příručky byl tudíž členskými státy dobře znám předem. Zveřejnit příručku bez řádné konzultace by znamenalo větší problém než malé prodloužení při jejím zveřejnění.

Doporučení 1

Komise toto doporučení přijímá. Balíček předpisů ke zlepšování právní úpravy, který byl přijat 19. května 2015, stanovil obecný rámec pro zjednodušování a zvyšování účinnosti právních předpisů EU. Komise je nápomocna členským státům při provádění právních předpisů Unie a využívá k tomu komplexní škálu nástrojů prosazujících soulad s předpisy (prováděcí plány pro zásadní legislativní podněty, sítě a zasedání odborných výborů a pokyny). Komise má za to, že příprava pokynů by neměla zasahovat do politického procesu vedoucího k dohodě o nových právních předpisech mezi Evropským parlamentem a Radou.

113

Komise vymezila své priority ve sdělení o provádění směrnice o službách z roku 2012⁵. Ve svém sdělení Komise vysvětluje, že se zaměřuje na prosazování, není to však jediná její oblast činnosti. Komise rovněž určila prioritní odvětví a stanovila opatření pro nadcházející roky, včetně akčního plánu pro obchod, reformy směrnice o uznávání odborných kvalifikací a vzájemného hodnocení zaměřeného na právní formu a držení podílů na kapitálu. Evropská rada tento soubor opatření přivítala ve svých závěrech ze dne 23. října 2013. Členské státy, jak zdůraznila Evropská rada, mají při provádění směrnice o službách rovněž svou úlohu.

Cílem kontrol fungování nebylo určit překážky neslučitelné se směrnicí o službách. Namísto toho se zaměřily na možné nesrovnalosti mezi jednotlivými právními předpisy EU s cílem předejít jakýmkoli možným nejednotnostem těchto předpisů. Po provedení kontrol fungování byla v roce 2013 pozměněna směrnice o uznávání odborných kvalifikací (viz původní návrh KOM(2011) 883 v konečném znění, oddíl 4.11, a sdělení Komise z roku (KOM (2011) 20, oddíl 4.2) a v roce 2015 je projednávána pozměněná směrnice o souborných cestovních službách (viz původní návrh Komise COM(2013) 512, oddíl 1.4 návrhu).

⁵ http://ec.europa.eu/growth/single-market/services/services-directive/implementation/evaluation/index_en.htm.

Doporučení 2

Komise toto doporučení přijímá. Komise určila své priority ve sdělení z roku 2012 a na základě těchto priorit jednala. Ve svém sdělení z června 2012 vyzvala členské státy, aby provedly náročnější vnitrostátní reformy v oblasti služeb. Tuto výzvu podpořila vydáním doporučení pro jednotlivé země v rámci evropského semestru.

114

Studie z roku 2012 (http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/economic_paper/2012/pdf/ecp_456_en.pdf) se opírala o posouzení překážek v odvětvích služeb ve dvou okamžicích: před zavedením směrnice a po jejím zavedení (konec roku 2011). Vypočtené dopady tudíž nevycházely z teoretických předběžných odhadů, ale ze skutečných vnitrostátních reforem, které byly provedeny. Vypočtené elasticity pro odhad hospodářského dopadu odstranění překážek se opíraly o srovnání v daném okamžiku dostupných ekonomických údajů mezi jednotlivými zeměmi. To však neznamená, že tyto elasticity jsou nepřesné nebo nespolehlivé.

Komise provedla aktualizaci této studie, aby zohlednila vnitrostátní reformy, které byly provedeny v letech 2012 až 2014 (k dispozici na adrese: <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/13327/attachments/1/translations/en/renditions/native>). Kromě toho byla v nedávné době provedena také podrobnější posouzení zbývajících překážek a hospodářského potenciálu jejich odstranění v prioritních odvětvích podnikatelských služeb a maloobchodu. Tato posouzení byla zveřejněna v pracovním dokumentu útvarů Komise o strategii pro jednotný trh (viz oddíly 2.3 a 2.4: <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/13405/attachments/1/translations/en/renditions/native>).

Doporučení 3

Komise toto doporučení přijímá. Dne 19. května 2015 přijala balíček předpisů ke zlepšování právní úpravy s cílem zajistit účinnost opatření Komise. Balíček předpisů ke zlepšování právní úpravy obsahuje i pokyny k provádění posouzení dopadu pro účely zkoumání potenciálních hospodářských, sociálních a environmentálních důsledků navrhovaných variant opatření. Komise se těmito pokyny řídí.

115

Komise bude nadále poskytovat členským státům podporu vydáváním pokynů a doporučení na základě osvědčených postupů.

116

Komise se snaží rozšířit přístup k jednotným kontaktním místům, například prostřednictvím internetové stránky pro podniky na portálu Vaše Evropa. V rámci programu COSME Komise navrhla financování projektů zvyšujících přeshraniční povědomí o jednotných kontaktních místech, zejména se zaměřením na on-line činnosti.

Doporučení 4

Komise toto doporučení přijímá. Doporučení je určeno členským státům, Komise jim však bude nadále poskytovat podporu vydáváním pokynů a doporučení na základě osvědčených postupů.

117

Zřetelnost a kvalita oznámení zasílaných prostřednictvím systému IMI, zvláště pak posouzení přiměřenosti vnitrostátních předpisů vyžadovaného podle směrnice o službách, závisejí na oznamujícím členském státu. Aby Komise usnadnila posuzování oznámení, poskytuje všem členským státům překlad do angličtiny a zpřístupňuje tento překlad v systému IMI. Útvary Komise posuzují všechna oznámení, která členské státy v systému IMI podají. Jestliže posouzení vnitrostátních požadavků vyvolá pochyby týkající se slučitelnosti se směrnicí o službách, zašlou útvary Komise příslušnému členskému státu prostřednictvím systému IMI připomínky.

Je třeba upozornit, že vzhledem k tomu, že podle směrnice o službách neexistuje povinnost oznamovat návrhy opatření, jsou ve většině případů oznámená opatření již přijata. Za této situace je pro Komisi jediným účinným nástrojem pro řešení takových opatření řízení o nesplnění povinnosti, zatímco ve fázi návrhu by kroky Komise byly efektivnější.

Doporučení 5

Komise toto doporučení přijímá.

118

V současné době nemá Komise k dispozici žádné prostředky pro lepší využití nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele. Toto nařízení musí být formálně pozměněno, aby je bylo možné využít k prosazování článku 20 směrnice o službách.

Doporučení 6

Komise toto doporučení přijímá.

119

EU Pilot je systém, jehož prostřednictvím Komise a členské státy projednávají možná porušení práva EU týkající se nesprávného provedení nebo špatného uplatňování práva EU. Případ v projektu EU Pilot bude uzavřen, jestliže jednání s členským státem přinesou uspokojivý výsledek, nebo může vést k řízení o nesplnění povinnosti (zasláním výzvy danému členskému státu), jestliže Komise dojde k závěru, že dochází k porušení práva EU ze strany tohoto členského státu. EU Pilot není nástroj, který by nabízel opravné prostředky v jednotlivých případech, tento nástroj se zabývá obecnými otázkami uplatňování práva Unie.

Doporučení 7

Komise přijímá první část doporučení. Komise usiluje o maximální možné zkrácení doby potřebné k šetření údajných porušení práva EU v rámci projektu EU Pilot. Pokud jde o druhou část doporučení, Komise nezveřejňuje, zda je vůči konkrétnímu členskému státu vedeno řízení EU Pilot v konkrétní věci. Komise si s členskými státy v rámci specializovaných fór vyměňuje osvědčené postupy v oblasti uplatňování práva Unie, včetně fungování projektu EU Pilot. Komise zveřejňuje informace o projektu EU Pilot souhrnně ve výroční zprávě o kontrole uplatňování práva EU (COM(2015) 329). Pokud by Komise měla zveřejňovat konkrétní informace o případu v rámci projektu EU Pilot, bylo by to v rozporu s povinnostmi zachování důvěrnosti, které má vůči členským státům v rámci kroků před řízením o nesplnění povinnosti (což by mohlo podkopat důvěru vnitrostátních orgánů v těchto a dalších případech). Praxi Komise spočívající v důvěrném režimu probíhajících šetření v rámci projektu EU Pilot potvrdil Soudní dvůr Evropské unie (rozsudek ve věci Petrie (T-191/99), rozsudek ve věci Spirlea (T 306/12), věc ClientEarth v. Komise (T-424/14 a T-425/14)). Tyto rozsudky byly vydány ohledně žádostí o přístup k dokumentům.

S ohledem na výše uvedené se Komise domnívá, že její současná politika šíření informací dosahuje řádné vyváženosti mezi nutností prosazovat osvědčené postupy týkající se uplatňování práva EU a vztahem Komise k členským státům z hlediska dodržování důvěrnosti. Komise je odhodlána zvažovat nejlepší metody šíření souhrnných informací o projektu EU Pilot.

120

Strategie prosazování právních předpisů v oblasti upravené směrnicí o službách se opírá o různé nástroje: nesplnění povinnosti, společenská odpovědnost podniků a dialog s členskými státy. Opatření Komise musí přihlížet ke všem jednotlivým nástrojům. Od roku 2007 Komise stanovila své priority v rámci opatření k prosazování právních předpisů a tyto priority vymezila ve sdělení z roku 2012. Tyto priority jsou samozřejmě prosazovány s ohledem na povinnost Komise jakožto strážce Smlouvy.

Doporučení 8

Komise toto doporučení přijímá. Má za to, že cílem řízení o nesplnění povinnosti je ukončit porušování práva EU a zajistit soulad v nejbližší možné fázi, a snaží se co nejvíce zkrátit dobu potřebnou k dosažení tohoto cíle. Nejúčinnější cesta k dosažení uvedeného cíle však není vždy vázána na rychlost řízení o nesplnění povinnosti, neboť v některých případech by postup v řízení o nesplnění povinnosti bez zohlednění podmíněných situací mohl mít i protichůdné účinky.

Od zavedení projektu EU Pilot se obecně počet řízení o nesplnění povinnosti, a tudíž i počet postoupení Soudnímu dvoru, drasticky snížil, a to díky skutečnosti, že řešení jsou často nalezena v rámci projektu EU Pilot. Prvořadým cílem politiky Komise je přesvědčit členské státy, aby přijaly opatření s cílem řešit problémy souladu s právními předpisy.

JAK ZÍSKAT PUBLIKACE EU

Bezplatné publikace:

- jeden výtisk:
prostřednictvím stránek EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>);
- více výtisků, plakáty či pohlednice:
na zastoupeních Evropské unie (http://ec.europa.eu/represent_cs.htm)
a na delegacích Evropské unie v zemích mimo EU (http://eeas.europa.eu/delegations/index_cs.htm);
můžete se také obrátit na síť Europe Direct na adrese http://europa.eu/europedirect/index_cs.htm
nebo na telefonní lince 00 800 6 7 8 9 10 11 (zdarma v rámci EU) (*).

(*) Informace jsou poskytovány zdarma, stejně jako většina telefonních hovorů (někteří operátoři, telefonní automaty nebo hotely však mohou telefonické spojení zpoplatnit).

Placené publikace:

- prostřednictvím stránek EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>).

Pokud jde o obchodování v rámci EU, trh služeb zatím podle obecného mínění nedosáhl svého plného potenciálu. Cílem směrnice o službách je omezit právní a správní překážky pro poskytovatele a příjemce služeb. I po lhůtě pro provedení směrnice, stanovené na rok 2009, však stále přetrvávají neopodstatněné bariéry. Při auditu bylo zjištěno, že ačkoliv Komise úspěšně identifikovala problémy v členských státech, určitým typům překážek se dostatečně nepostavila a přijatá opatření nepřinesla výsledky dostatečně rychle. Poskytovatelé služeb i spotřebitelé jsou frustrováni skutečností, že stále nemají takový přístup k vnitřnímu trhu služeb, jakého mělo být podle směrnice dosaženo.

EVROPSKÝ
ÚČETNÍ DVŮR

Úřad pro publikace